PhD MICHAEL LAITMAN

Introducere la Cartea Zohar

Ptiha

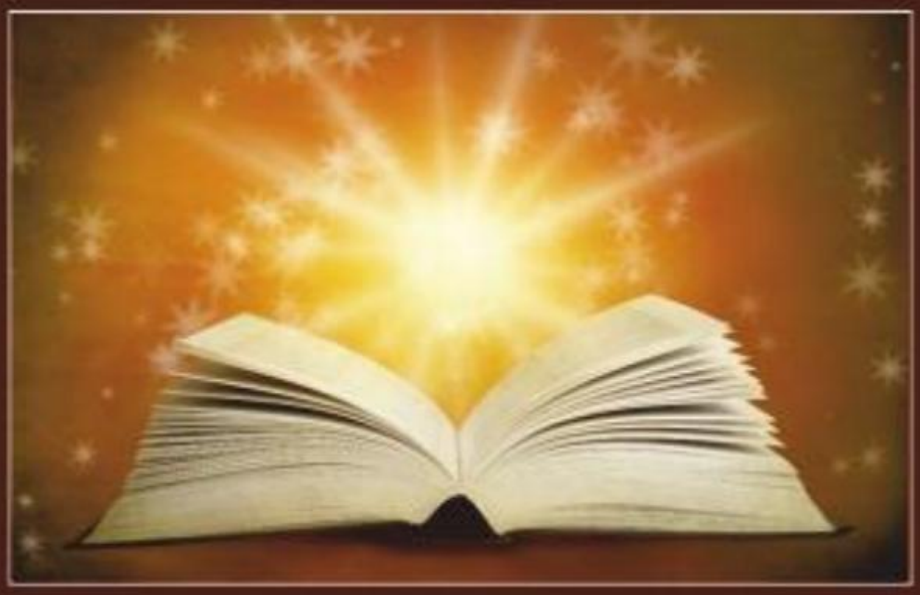

Seria ZOHAR 1

Din întregul volum este inclusă în acest clip numai prima "introducere" a lui Baal HaSulam, anume Introducere la "Prefaţa la Înţelepciunea Cabala".

Este interzisă utilizarea textului tipărire sau publicare sub orice formă cu scopul de a face profit

RAV YEHUDA ASHLAG

Introducere la Cartea Zohar

Partea întâia - Ptiha

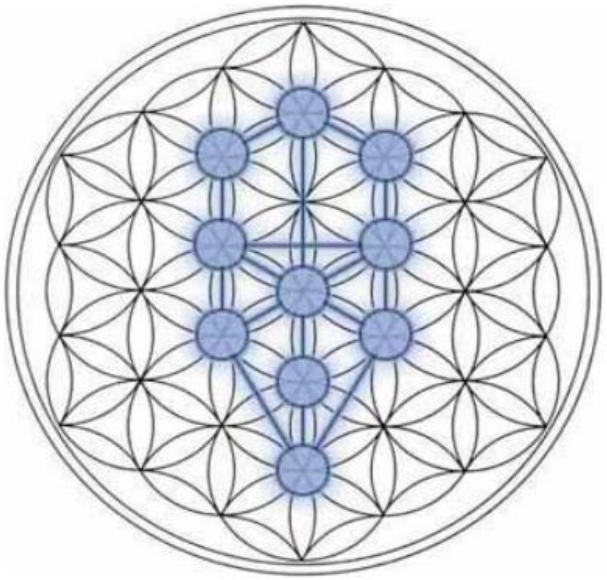

SERIA ZOHAR – VOLUMUL I

Dorim să ne exprimăm gratitudinea
faţă de cei care şi-au adus o contribuţie
importantă la conceperea acestei cărţi.

Îngrijitor colecţia ZOHAR – Dan Agent

INTRODUCERE LA CARTEA ZOHAR

Texte originale ale lui Rav Yehuda Ashlag în limba ebraică şi engleză
Comentarii de Rav Michael Laitman

Copyright © 2005 de Michael Laitman
Toate drepturile rezervate
Publicat de Laitman Cabala Publishers
www.Cabala.info info@Cabala.info
1057 Steeles Avenue West, Suite 532, Toronto, ON, M2R 3X1, Canada
194 Quentin Rd, 2nd floor, Brooklyn, New York, 11223, SUA

Copyright © ediţia în limba română Dan Agent

Nici o parte a acestei cărţi nu poate fi folosită sau reprodusă, în niciun mod, fără acordul scris al editorului, cu excepţia unor scurte citate încorporate în articole sau recenzii.

Traducere din ebraică în engleză: David BruŞin
Traducere din engleză în română: Dan Agent

Punerea în pagină: Dan Agent
Desene: Roman Ferber, Eugene Nemirovsky, Michael Gonopolsky
Coperta originală: Bat Sheva BRoş
Diagrame şi copertă ediţia română: Dan Agent

Introducere la Prefață la Înțelepciunea Cabala

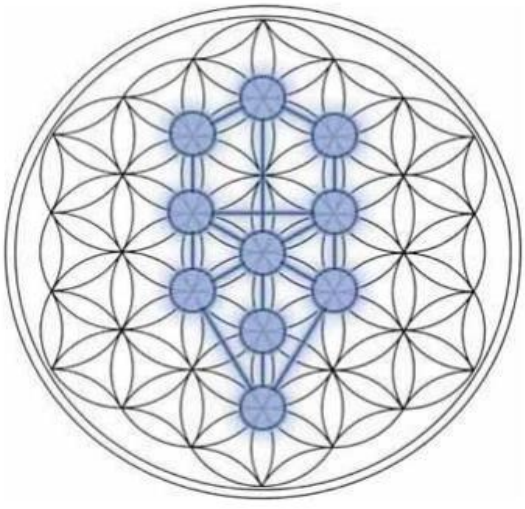

INTRODUCERE LA ARTICOLUL "PREFAŢĂ LA ÎNŢELEPCIUNEA CABALA"

Toate introducerile elaborate de Rav Y. Ashlag (Baal HaSulam) sunt scrise pentru a permite cititorului să intre în materialul esențial, să îl înțeleagă și să-l absoarbă. De asemenea, toate introducerile sunt compozitii cabaliste separate, avand propria lor putere si profunzime spirituala.

> *1) Se spune în Cartea Zohar (porţiunea săptămânală Tazriya, p.40): "Toate lumile, de Sus și de jos, se află în interiorul omului. Tot ceea ce este creat în lume este pentru om și totul trăiește și se dezvoltă datorită omului.*
>
> *"Este necesar să înțelegem: Oare omul nu este mulțumit de această lume și de tot ce există în ea pentru a-l servi și a-l dezvolta, încât îşi dorește și Lumile Superioare?*

Tora este o carte cabalistică. A fost scrisă de cel mai mare Cabalist, Moise. Cartea *Zohar* este un comentariu cabalistic al Torei. Cartea *Zohar*, ca și Tora, este împărţită în 5 cărți și în porţiuni săptămânale. Unul dintre capitolele săptămânale este intitulat "Tazriya".

A fost spus: "Creatorul a creat omul cu un nume complet. Și tot ceea ce este creat este absolut perfect; totul se găsește în el". Din afirmaţia de mai sus, vedem că toate lumile, atât cea Superioară cât și cea inferioară, tot ceea ce le umple și le animă, **totul cu exceoţia Creatorului, se află în om**.

2) Pentru a explica cele de mai sus, ar trebui expusă întreaga înțelepciune Cabala. Studiind în continuare, semnificația acestor formulări va fi dezvăluită într-o etapă ulterioară.
Ideea este că intenția Creatorului este aceea de a dărui bucurie. În momentul în care Creatorul şi-a pus în gând să creeze suflete și să le încânte, acestea au apărut instantaneu înaintea Lui în perfecțiunea și solemnitatea lor. Ele au fost pline de o infinită plăcere, pe care Creatorul s-a gândit să le-o dăruiască. Gândul său singur a finalizat întreaga Creație fără să fi necesitat acțiuni fizice.

Drept urmare se pune întrebarea: De ce a creat El lumile, restricție după restricție, până la relativ mica noastră lume pentru ca apoi să îmbrace sufletele - ființele create - în neînsemnatele trupuri ale acestei lumi?

Dacă Creatorul este omnipotent, de ce nu i-a dat El omului tot ce este necesar? De ce nu a permis El fiecăruia dintre noi să facem ceva prin propria noastră voință? Dacă numai dorința ar fi fost suficientă, fiecare dintre noi am fi creat o lume mult mai bună decât aceasta. De ce atunci Creatorul a făcut totul în felul acesta?

Dacă suferim acum, indiferent sub ce formă, pentru a avea un beneficiu în viitor - acesta este, şi el, un indiciu al imperfecțiunii.

3) *Răspunsul se găseşte în cartea lui Ari, "Pomul vieții"."... Totul este creat de El pentru a demonstra perfecțiunea acțiunilor Sale". Trebuie, totuşi, să înțelegem: cum poate o astfel de acțiune imperfectă să provină de la Creatorul perfect? În plus, ființele create trebuie să se corecteze și să se ridice spiritual prin acțiuni în această lume.*

De ce a creat El o astfel de lume, aparent inferioară, având trupuri imperfecte pentru a pune în ele suflete infinite? A fost oare făcută astfel încât ele să poată descoperi după aceea ce înseamnă perfecțiunea? Asta înseamnă că, cea mai neînsemnată lume și cel mai neînsemnat om, au fost create de către Creator pentru ca omul

însuși să trebuiască să năduşeacsă până să atingă perfecțiunea. Este oare acesta scopul și este aceasta perfecțiunea acțiunilor Creatorului?

> *Fapt este că, în suflete, ar trebui să distingem două părți : lumina și vasul. Esența sufletului este vasul său (Kli), iar abundența cu care creatorul a gândit să încânte sufletele este lumina (Ohr), care umple vasul.*
>
> *De vreme ce Creatorul s-a gândit să dea plăcere sufletelor, El a fost nevoit să-l croiască pe acesta sub forma unei dorințe de a primi încântare. Dimensiunea dorinței de a primi plăcere determină cantitatea de plăcere primită. Trebuie să știm că dorința de a primi plăcere constituie esența sufletului. Ea este creată din nimic și este numită "Kli" - vasul sufletului. Abundența și încântarea care umplu vasul sunt definite ca fiind lumina sufletului, emanând de la Creator.*

Această lumină se răspândește de la Creator. Numai vasul (*Kli*-ul), dorința, este cel care a fost creat. Lumina emană ca plăcere de la Însuși Creatorul și umple vasul. Cu alte cuvinte, obiectivul principal a fost acela de a oferi, iar cel secundar - crearea cuiva care să dorească să primească plăcere. În mare, există două componente în creaţie:

1. Vasul - dorința de a primi plăcere, sufletul, *Adam HaRişon*, creația.
2. Încântarea care a emanat de la Creator.

> *4) Creatia este ceva ce nu a existat înainte, adica este ceva născut din nimic. Totuși, cum ne putem imagina ceva inexistent în Creator? El trebuie să includă absolut totul. S-a spus că întreaga creație nu este decât un vas (un Kli) al sufletului, o dorință de a primi plăcere. Deci este foarte clar că o astfel de dorință este absentă în Creator. Prin urmare, dorința de a primi este o creație complet nouă, inexistentă înainte și definită ca fiind născută din nimic.*

Nu ne putem imagina ce înseamnă "nimic". Tot ceea ce există în lumea noastră are propria preistorie, forma sa anterioară; se naște din ceva. De exemplu, materia solidă a fost formată din gaz. Ce înseamnă să fii format din nimic? Nu putem înțelege acest lucru. Mai târziu însă, pe măsură ce înțelegem spiritualitatea, vom deveni participanți la înțelegerea acestui proces.

5) Trebuie să știm că, în spiritualitate, a fi apropiat și fi depărtat sunt două stări determinate de echivalența (similaritatea) sau disparitatea proprietăților. Dacă două entităţi spirituale au aceeași formă, adică aceleași proprietăți, ele sunt legate între ele constituind un singur întreg. Dacă nu există nicio disparitate între cele două entităţi, ele nu pot fi divizate în două părţi. Distincţia este posibilă numai dacă există o diferență între proprietățile lor.

Gradul de disparitate între proprietățile lor va determina distanța dintre ele. Dacă toate proprietățile a două entităţi spirituale sunt opuse, ele sunt infinit îndepărtate una de cealaltă, adică într-o stare de distanţare absolută.

În lumea noastră, când spunem că un obiect se aseamănă cu altul, înseamnă că ambele există, dar sunt identice. În lumea spirituală, acest lucru este imposibil. Totul acolo diferă prin diferențele dintre proprietăților lor. Dacă nu există nicio disparitate, cele două entităţi se îmbină și formează una singură. Dacă există o asemănare parțială a proprietăților, atunci ele se îmbină în proprietățile lor comune ca două cercuri suprapuse. Un segment al unui cerc se suprapune cu un segment al celuilalt, formând astfel o zonă comună.

În lumea spirituală, există două proprietăți: (i) "a primi plăcere" și (ii) "a dărui plăcere". Nu există nimic altceva decât acestea două. Dacă vom încerca să le juxtapunem una peste alta, vom vedea că sunt complet opuse și nu au nici un punct de contact între ele. Cu toate acestea, dacă proprietatea "de a primi" este schimbată în

proprietatea "de a dărui", adică creația și Creatorul vor avea câteva dorințe comune, atunci se vor apropia mai mult și se vor conecta prin aceste proprietăți. Restul dorințelor lor opuse vor rămâne depărtate unele de celelalte. Inițial creația a fost concepută ca fiind absolut opusă Creatorului.

> *6) Gândirea umană nu este capabilă să cuprindă perfecțiunea infinită a Creatorului. Nu există nici o modalitate de a o exprima sau descrie. Cu toate acestea, simțind influența Lui, putem înțelege că El dorește să ne facă plăcere, căci singurul Său scop este să ne dăruie plăcere, să ne umple cu fericire.*
>
> *Proprietățile sufletelor sunt absolut opuse celor ale Creatorului. În timp ce El este un dăruitor fără urmă de dorință de a primi în El, sufletele au fost create numai cu dorința de a primi bucurie. Prin urmare, nu există o antiteză mai mare a proprietăților și a îndepărtării unul de celălalt decât aceasta. Aşadar, dacă sufletele ar fi rămas în dorința lor egoistă de a primi plăcere, ele ar fi fost despărțite pentru totdeauna de Creator.*

Nici un cuvânt al limbii noastre nu Îl poate descrie pe El, întrucât suntem distanţaţi de El prin proprietățile noastre și nu Îl putem simți.

Merită să subliniem aici că această Introducere a fost scrisă de un om, Baal HaSulam, care a căpătat totul în sine însuşi. El spune că a simțit Creatorul și acțiunile Sale, a văzut bunătatea Lui absolută. La nivelul nostru de înțelegere, suntem încă incapabili să simțim acest lucru.

De ce oare nu este suficient doar să-ți dorești încântarea pentru a o şi primi? De ce trebuie să mă apropii de Creator, să-mi fac proprietățile echivalente cu ale Lui, să fuzionez cu El în totalitate? De ce nu ar putea El să creeze o astfel de stare în care creația să primească, pe de o parte, plăcerea și, pe de altă parte, să dăruie plăcere aşa cum face Creatorul? De fapt, atunci Corecția Finală ar

veni imediat, creația ar fuziona cu Creatorul, fiind umplută de lumina Lui, devenind totodată echivalentă cu El.

De ce trebuie să împlinim acest întreg proces evolutiv, să percepem fiecare dorință ca fiind egoistă și opusă Creatorului; apoi să o corectăm, să o facem altruistă, similară cu El? De ce trebuie să simțim cum ne apropiem de El, să fuzionăm cu El? Ce obținem din asta?

7) Acum putem înțelege ceea ce este scris în cartea "Pomul vieții". Crearea tuturor lumilor este o consecință a perfecțiunii Creatorului în toate acțiunile Sale. Cu toate acestea, la prima vedere nu este clar cum ar putea rezulta din Creatorul perfect nişte înfăptuiri imperfecte.

În plus, acțiunile Creatorului sunt atât de imperfecte încât trebuie să fie corectate de om. Este evident din afirmațiile de mai sus că creația este dorința de a primi plăcere. Deși este destul de imperfectă datorită faptului că este complet opusă și îndepărtată de Creator, există totuși această proprietate, special creată, de "a primi", care este necesară Creaţiei pentru a primi plăcerea Creatorului.

Aici se pune întrebarea: "Pentru ce a creat Creatorul totul?"

Un cabalist care vorbește numai din ceea ce a dobândit afirmă că El ne-a creat pentru a ne dărui încântarea.

De exemplu, să zicem că vin în vizită la cineva și îmi apare în față un palat magnific. Gazda iese să mă întâmpine spunând: "Te-am așteptat toată viața. Vino și vezi ce am pregătit pentru tine." Apoi începe să-mi prezinte toate bunătăţile și să mi le ofere. Îl întreb:

- De ce faci toate astea?
- O fac pentru a te încânta.
- Ce înseamnă pentru tine dacă eu sunt încântat?
- Nu am nevoie de nimic altceva decât de a-ţi face ţie plăcere.
- Cum este posibil să nu ai nevoie de nimic?

- Tu ai dorința de a primi plăcere pe care eu nu o am. Prin urmare, eu sunt încântat să-ţi fac ţie plăcere.

La nivelul finit uman, noi nu putem înțelege ce înseamnă să dăm fără să primim nimic în schimb. Această proprietate este absolut opusă naturii noastre. Prin urmare, a fost spus: "Numai în senzațiile mele Îl pot cunoaşte pe El." Dincolo de asta, sunt incapabil să înţeleg. Nu am cum să știu dacă gazda are un gând sau o intenție secretă.

Dacă Creatorul are anume intenții în ceea ce ne priveşte, fără să le dezvăluie, nu o putem şti. Fiind creaţi ca un vas, fiecare dintre noi poate înțelege numai ceea ce intră în acest vas. Asta este ceea ce ne umple inimile și mințile. Când ne vom dezvolta vasele la maximum, vom primi în ele tot ce emană de la Creator. Apoi vom simți că El este absoluta bunătate și nu are alte gânduri decât să dea omului bucurie.

Există așa-numitele al 7-lea, al 8-lea, al 9-lea și al 10-lea mileniu, după cel de-al 6-lea mileniu - cele 6 mii de niveluri ale dobândiriii Creatorului. Acesta dezvăluie gândul Lui, se contopeşte cu El atât de complet încât nu mai rămâne nicio întrebare. Nu este pentru că vasul s-ar fi umplut, ci pentru că Creatorul permite vasul înăuntrul Lui.

Această echivalență de formă poate fi realizată în două moduri. Fie ne îmbunătățim proprietățile, fie Creatorul le va altera pe ale Lui. Corecția sufletelor apare atunci când Creatorul coboară la nivelul lor prin alterarea proprietăților Sale și contopirea cu ele; El începe apoi să-și îmbunătățească proprietățile, îmbunătățindu-le în acelaşi timp pe cele ale sufletelor, ca şi când le-ar scoate din stricăciune.

De pildă, un învățător se alătură unui grup de tineri, pretinzând că este la fel de frivol ca și ei; el începe să-și adapteze proprietățile pentru a fi asemenea cu ale lor, pentru ca apoi, îmbunătățind-se, să înceapă să-i facă pe ei puțin mai buni. În acest

fel, îi corectează, îi ridică de la nivelul lor inferior către lumina adevăratei inteligențe.

De aceea, trebuie să existe o alterare inițială a proprietăților Creatorului pentru a deveni echivalent cu creația, urmată de îmbunătățirea și corecția ulterioară a sufletelor create.

Acest proces depinde de Creator; este efectuat de El și, prin urmare, este definit ca fiind "lucrarea Creatorului" (*Avodat Haşem*). În orice caz, omul trebuie să-şi dorească să treacă prin acest proces dacă dorește ca Creatorul să-l schimbe. De aceea, el trebuie să se pregătească și să aibă puterea și înțelegerea pentru a justifica lucrarea Creatorului, o astfel de persoană fiind numită "un om drept", deoarece el este capabil să justifice Acțiunile Creatorului.

Dorințele de a primi și a dărui, constituie doi vectori și intenții morale și spirituale opuse: una este îndreptată spre interior, cealaltă este îndreptată spre exterior, dar mai târziu, în procesul evoluției creației, aceste dorințe iau multe forme diferite.

Fiecare *Sfira* şi *Parţuf* reprezintă diferite tipuri de dorinţe. Noi studiem dorinţele în forma lor "pură" dar de fapt cabaliştii care le înţeleg, le simt mult mai complexe. Cu toate acestea, dorința de a primi plăcere este întotdeauna în centrul creației, în timp ce dorința de a dărui este în inima influenței Creatorului asupra ființelor create.

În exterior, Creatorul poate acționa ca și cum ar dori să primească, așa cum este ilustrat în exemplul lui Baal HaSulam cu gazda și oaspetele. Acest exemplu include toate elementele relațiilor noastre. Gazda spune: "Am pregătit totul pentru tine; alege numai lucrurile care îţi plac. Voi fi încântat să mă uit la tine cum mănânci. Poţi oare să nu-mi faci această plăcere?" Astfel, îl poate face pe oaspete să se așeze și să mănânce. După o atare persuasiune, oaspetele se simte obligat să mănânce și să se bucure de masă. Altfel, cum ar putea oaspetele să-i răspundă gazdei pentru toate eforturile sale?

Oaspetele are, însă, o altă problemă; indiferent ce face, dorința de a primi plăcere "arde" încontinuu în el. Aşa a fost creat și nu există cale de a scăpa din asta. El se poate bucura doar de ceea ce primește. Cum ar putea dărui? Prin primire: a dărui de dragul primirii. Drept rezultat, actul său de dăruire nu este altceva decât un mijloc de a primi ceea ce dorește.

Conform naturii mele, eu pot primi atât în acțiune cât și în intenție. Acțiunea mea poate fi de dăruire sau de primire, dar scopul meu este același - să primesc plăcere. Fără să ştie, omul caută plăcerea; aceasta este dorința noastră naturală. Cu alte cuvinte, esența acțiunii mele depinde numai de intențiile mele.

Cu ajutorul intenției, pot inversa esența acțiunii mele. Pot să primesc dăruind, ca în exemplul cu gazda și oaspetele. În orice caz, pot numai să primesc; nu sunt capabil să dau nimic. Cu ajutorul intenției, pot să primesc, fie "de dragul meu", fie "de dragul alcuiva".

Prin urmare, relațiile dintre Creator și om pot lua nenumărate forme. Ele se schimbă pe fiecare nivel al creşterii spirituale a omului. Creatorul se schimbă în raport cu noi printr-un sistem al ascunderilor Sale, manifestându-Şi una dintre proprietățile Sale la un moment dat, în conformitate cu capacitatea noastră de a fi echivalenţi cu El.

Dacă Creatorul ne-ar arăta proprietățile Sale adevărate, absolut perfecte, așa cum este El, nu vom fi capabili să devenim echivalenţi cu El. Acesta este motivul pentru care el se diminuează, se alterează, și mai curând se adaptează la noi. Trebuie numai să ne ridicăm la acest nivel minuscul, pentru a deveni similari cu Creatorul în ceea ce priveşte o foarte mică proprietate.

De îndată ce facem asta, Creatorul începe să se dezvăluie în această proprietate la un nivel puțin mai ridicat și în alte proprietăți de asemenea. Printr-un sistem de lumi, El Îşi ascunde perfecțiunea, permițându-ne să ne asemănăm cu El și să ne înălțăm spiritual.

"*Olam Hazeh*" ("lumea noastră") este senzația interioară a omului de a fi într-o stare de egoism absolut. În această stare omul simte că există un Creator care este extrem de îndepărtat și care îi este în totalitate ascuns.

Având în vedere proprietățile cu care a fost creat, omul este total opus Creatorului și îndepărtat spiritual de El. O astfel de senzație interioară se numește "*Olam Hazeh*". Poţi să te afli în camera ta și să fii simultan în "*Olam Hazeh*" sau în lumile *Asiya*, *Yeţira*, *Bria* și *Aţilut* - stările tale interioare care te leagă de nivelurile spirituale.

Creatorul este într-o stare continuă de calm absolut. Ce inseamna asta? Gazda, aflând ce-ţi place cel mai mult, ţi-a pregătit o masă specială și te așteaptă. Când vii la El, El te va convinge să accepți tratația Lui. În ciuda tuturor acestor acțiuni spunem, totuşi, că Creatorul se află într-o stare de calm absolut, deoarece intenția Sa "de a dărui creației" este invariabilă.

Prin calm absolut, ne referim la o dorință constantă neschimbată. Există numai în Creator, în toate faptele Lui. Aceste fapte sunt nenumărate, infinite și vaste. Deoarece toate aceste variații ale faptelor rămân neschimbate și umăresc numai un singur scop, le definim ca o stare de calm absolut.

Aici nu vedem nici o mișcare, deoarece nu există nicio schimbare. Totuși, cum să dăm de dragul primirii plăcerii? În lumea noastră, noi o facem în mod constant. De exemplu, cineva mi-a adus o ceaşcă de ceai. De ce a facut asta? Pentru că i-a făcut plăcere să o facă, altfel nu ar fi făcut-o. Acțiunea noastră de dăruire sau de primire nu contează deloc. Acțiunea mecanică nu determină nimic.

Totul este determinat numai de intenție. Există patru combinații de intenție și de acțiune:

- primire de dragul primirii;
- dăruire de dragul primirii;

- dăruire de dragul dăruirii;
- primire de dragul dăruirii.

Primele două combinații, "acțiune-intenție", există în lumea noastră. Al treilea și al patrulea există în lumea spirituală. Dacă omul poate dobândi o astfel de intenție, înseamnă că el este în lumea spirituală. Spiritualitatea începe atunci când cineva dăruieşte cu intenţia de a face plăcere. Acesta este un lucru pe care nu-l înțelegem; să dărui de dragul de a face plăcere. Unde sunt aici? Eu sunt "rupt" de ego-ul meu, de dorința mea de a primi. Dau ceva și fac plăcere cuiva fără să primesc nimic în schimb ... Poate fi posibil?

Apoi, există și "primirea de dragul dăruirii". Când studiem acest aspect în entităţile spirituale - *Galgalta*, *AB*, *SAG* - pare destul de simplu. În realitate, nu putem să ne imaginăm un astfel de fenomen în viața noastră.

Adevărul este că a primi plăcere din faptul de a dărui nu este interzis. Cu toate acestea, dăruirea trebuie să fie pur spirituală, fără a fi în niciun fel "pentru propria plăcere". În primul rând, omul face un *Ţimţum* (o restricție), "se înalță" la un astfel de nivel spiritual dobândind calitatea de a ignora în totalitate propriile nevoi. Doar atunci poate să dăruiască și să fie încântat, să primească plăcere din actul de a dărui, adică plăcerea pe care o simte nu este rezultatul dăruirii sale, ci o consecință a faptului că cineva se bucură de acest act.

Ţimţum Alef (Prima Restricție) nu este doar o acțiune efectuată în lumea Infinitului (*Ein Sof*). Dacă omul este capabil să se limiteze și să nu se gândească la propriul său beneficiu, el începe să se ridice, "să-și socotească" nivelurile spirituale.

Mișcarea este definită ca o schimbare a dorinței sau, mai exact, ca o dorință la care omul își poate adăuga intenția "de dragul Creatorului" și nu "de dragul său". Dacă dorința lui este constantă ca mărime și direcție, se consideră că stă nemișcat. Să presupunem

că doreşti cuiva binele numai în 20% din intenția ta. Dacă dorința ta este numai atât, atunci ești absolut nemișcat. Dacă se schimbă în ceea ce îl priveşte, atunci te afli în mișcare.

În timp ce urcă nivelurile spirituale, omul este în continuă mișcare în raport cu Creatorul. Lui i se pare, de asemenea, că şi Creatorul se mişcă încontinuu în raport cu el. Acest lucru se datorează faptului că, pe măsură ce omul se ridică la un nivel superior, revelația Creatorului în el însuşi se amplifică, adică el vede cum Creatorul este mai bun cu el și dorește să-i dăruiască. În senzațiile omului, apropierea este din ambele părți.

Totuși, spunem că "Lumina Superioară este absolut nemișcată", Lumina Superioară, nu cea care vine asupra omului, adică intenția Creatorului, nu Lumina Lui. Nu putem simți Lumina Superioară până când aceasta nu intră în vas. În interiorul *Kli*-ului putem simți diferitele feluri de lumină și modul în care ele ne afectează. Cu toate acestea, Creatorul, Lumina Superioară, este absolut nemișcat, pentru că singura lui dorință, şi care nu se modifică, este de a ne face plăcere.

De unde știm asta? Există oameni care s-au înălțat la un nivel atât de înalt, încât au putut înțelege pe deplin dorința Creatorului cu privire la creație. Au ajuns la nivelul celui mai mare *Kli* și l-au umplut în întregime cu lumina Creatorului. Ei nu se pot ridica mai sus, dar pot vedea că tot ce vine de la Creator către creație este bunătatea absolută.

"Din faptele Tale te voi cunoaște" - nu pot să știu gândurile Creatorului; Nu pot decât să verific faptul că tot ceea ce face El îmi este destinat mie, binelui meu fundamental, demonstrând bunătatea Lui infinită. Atunci aș putea spune că atitudinea lui față de mine este de bunătate absolută.

Ce înseamnă bunătate absolută? Nu ne referim la El Însuşi, ci mai curând la proprietățile Lui în relaţia cu mine. Creatorul Însuși este incomprehensibil. Dacă omul în al său *Kli*, fie el Baal HaSulam,

Ari sau Rabbi Şimon, dobândeşte Corecția Finală (*Gmar Tikun*) și primește de la Creator tot ce poate – el devine singurul primitor! Poate că numai el se bucură de atitudinea Creatorului și alții nu. Vedem că în lumea noastră Creatorul îl tratează pe unul mai bine și pe altul mai rău. Cum putem afirma că El este bunătatea absolută pentru toți?

Adevărul este că, în timp ce urcă nivelurile spirituale, omul absoarbe vasele tuturor sufletelor şi atașează propriului suflet toate sufletele create. El absoarbe suferințele lor și îndeplineşte corecțiile acestora. Se spune că "cel care suferă cu întreaga lume este răsplătit de întreaga lume". Omul primește lumina care se pogoară asupra tuturor sufletelor. Prin urmare, în starea finală, fiecărui cabalist i se oferă astfel de senzații ca și cum ar fi fost singurul creat și el este *Adam HaRişon*. Prin urmare, el știe și simte ceea ce face Creatorul cu fiecare suflet.

Noi existăm cu toţii într-o stare perfectă, dar nu o simțim astfel. Senzațiile noastre sunt neevoluate și distorsionate; dacă ar fi să ne luăm după ele, starea noastră este una imperfectă. Sentimentele noastre lăuntrice sunt atît de lipsite de rafinament încît, oricum, percepem cea mai fericită stare ca fiind imperfectă.

Chiar și acum, suntem într-o stare absolut perfectă. Cu toate acestea, ne sunt trimise asemenea gânduri și sentimente încât ni se pare că suntem într-o stare deosebit de rea, așa cum s-a spus: "Când ne vom întoarce la Creator, vom vedea că a fost un vis".

Atunci vom realiza că senzațiile noastre erau complet neevoluate, că vedeam realitatea destul de diferit de ceea ce era cu adevărat pe moment. Nu puteam să o percepem în mod corect, pentru că simțurile noastre erau reglate incorect.

De fapt, toate sufletele sunt într-o stare perfectă. Nici o stare rea nu a fost creată vreodată de Creator. El a creat un suflet perfect care se află în deplină unire cu El. Este complet umplut cu lumină și este încântat de măreția și puterea Lui.

De ce există atunci şi alte stări? Pentru că nu există nici o modalitate de a simţi în prezent această perfecțiune. De ce sunt toate lumile în noi? Pentru că, dacă nu corectăm aceste ascunderi și distorsiuni din noi, nu vom putea să simțim unde suntem cu adevărat.

De fapt, suntem acolo și simțim asta, dar nu în starea noastră actuală. Un Cabalist din această lume efectuează încontinuu corecții. El suferă și își face griji în timp ce face aceste corecții în el însuşi. În plus, există suflete speciale în lumea noastră, care iau asupra lor corecțiile globale ale întregii lumi, "tragând" astfel lumea înspre binele universal.

Chiar și în stările noastre cele mai "lipsite de viață", trecem prin schimbări extraordinare. Nu le putem simți. De multe ori, o zi se consumă într-o clipită, pentru ca alteori să dureze o veșnicie ...

Întrebare: "Ce înseamnă atunci când *Parţuf*-ul primește lumina și apoi o expulzează?"

În lumea noastră, este imposibil să întoarcem ceea ce a fost deja primit înăuntru. In orice caz, atunci când vorbim despre spiritualitate, ne referim la senzații. Imaginează-ţi că te simți minunat, apoi dezastruos, apoi din nou minunat și iarăşi dezastruos. Este întrucâtva similar cu primirea luminii și expulzarea acesteia. Acest exemplu demonstrează imposibilitatea juxtapunerii acțiunilor în spiritual cu trupul nostru material. Ele sunt foarte diferite ca tip.

Dorința *Kli*-ului de a dobândi un ecran și de a-și asemăna proprietățile cu cele ale Creatorului după prima restricție este doar una dintre mai multele corecții "externe", așa-numitele "îmbrăcări". Proprietatea interioară, dorința de a primi plăcere, rămâne neschimbată în conformitate cu legea spirituală care statuează că: "dorința rămâne neschimbată". Cu alte cuvinte, dimensiunea dorinţei create nu se schimba niciodată.

Creatorul a creat dorința în conformitate absolută cu lumina cu care El dorește să umple creația. Nici mărimea acestei dorințe, nici calitatea ei, nu pot fi schimbate. Numai intenția creației în timpul primirii se modifică. Primirea poate fi "de dragul Creatorului" sau "pentru sine". Există o gazdă, dar nu pot să-l văd şi nici să-l simt; tot ce văd eu folosesc pentru binele meu. Această stare este numită "lumea noastră".

Dacă Îl simt pe Creator și sunt capabil să resping ceea ce El îmi dăruieşte înseamnă că am trecut prin *Mahsom* - o separare între lumea spirituală și lumea noastră. Am deja intenția de a nu-mi folosi egoismul: dorința rămâne și nu este în niciun caz diminuată, dar utilizarea ei a fost modificată de la "pentru mine" la "pentru Creator".

Mai întâi, mă reţin numai de la a primi "pentru mine"; atunci pot să-mi corectez intenția și să-mi fac ecranul atât de puternic încât să-mi pot folosi egoismul "pentru Creator", adică să încep să primesc "de dragul Lui".

Nivelul meu spiritual, locul meu în lumile spirituale, depinde de cât de mult pot primi de dragul Lui. Dacă pot primi astfel o cincime din lumina destinată mie, atunci sunt în lumea *Asiya*; dacă pot primi două cincimi – mă aflu în lumea lui *Yeţira*; dacă primesc trei cincimi - sunt în lumea *Bria*; dacă primesc patru cincimi – mă aflu în lumea *Aţilut* iar dacă primesc cinci cincimi - sunt în lumea *Adam Kadmon*. Odată ce pot să primesc tot ce emană de la Creator, mă întorc la *Olam Ein Sof* (lumea Infinitului), adică lumea Primirii Nelimitate.

Aceasta a fost lumea Primirii Nelimitate fără ecran, înainte de *Ţimţum Alef* (*TA*). Acum, pot primi și lumina fără sfârșit, dar cu ajutorul ecranului. Această stare, care este atât de izbitor de diferită de primirea de dinainte de *TA*, se numește Corecția Finală. Nu există niveluri în lumea *Ein Sof*, deși apar tot mai multe noi condiții pentru primire.

Nu studiem starea Creației odată ce atinge lumea *Ein Sof*, deoarece tot ceea ce se referă la starea de după Corecția Finală se numește "*Sitrey Torah*" (secretele Torei). Tot ceea ce se referă la starea de dinainte de Corecția Finală se numește "*Ta'amey Torah*" (gusturile Torei). *Ta'amey Torah* poate și trebuie să fie studiată de toți. Toată lumea este obligată să le înțeleagă. Ele pot fi reținute în două moduri (mai des în combinația lor): pe "calea suferinței" sau pe "calea Torei"; în orice caz, rezultatul va fi același, diferența fiind numai de durată şi de senzații. Toți oamenii vor trebui să înțeleagă *Ta'amey Torah*, adică Înţelepciunea Cabala - știința de a dobândi lumina Torei.

Astfel, așa cum s-a spus mai sus, dorința în sine rămâne neschimbată. Numai ecranul este cel care se schimbă. În conformitate cu magnitudinea ecranului, iau doar acea parte din dorința mea pe care o pot folosi de dragul Creatorului. În orice caz, oricare ar fi partea din dorința pe care o pot folosi, întotdeauna primesc o anumită parte din lumină în toate cele cinci niveluri ale sufletului meu.

Să presupunem că sunt cinci feluri de mâncare pe masă în fața mea. Trebuie să iau câte un strat din fiecare fel, în vreme ce "grosimea" stratului depinde de magnitudinea ecranului meu. Am avut întotdeauna *NaRaNHaY* - cinci lumini-plăceri (*Nefeş*, *Ruah*, *Neşama*, *Haya* și *Yehida*) simțite în cinci părți ale dorinței mele de a primi plăcere (*Keter*, *Hohma*, *Bina*, *Zeir Anpin* și *Malhut*).

Dacă am primit lumina într-una din dorințele mele, înseamnă că am primit-o în cinci părți ale dorinței (cinci *Sfirot*) aflate la același nivel de *Aviut* (grosime). Înseamnă că această primire a luminii (*Parţuf*) a fost generată (s-a născut) ca urmare a unui *Zivug de Haka'a* (o interacţiune între ecran şi lumină).

Este ca şi cum ai comanda un meniu. Există diverse tipuri în valoare de 10 $, 20 $, 30 $, 100 $ și 1000 $, dar fiecare constă din cinci feluri de mâncare, întrucât întotdeauna am o combinație de cinci

dorințe. Așa a fost proiectată de la început dorința mea de a primi. În acelaşi fel, am cinci simțuri. Fiecare meniu se compune din cele cinci dorințe ale mele, *Keter*, *Hohma*, *Bina*, *ZA* și *Malhut*, în care primesc luminile, *Nefeş*, *Ruah*, *Neşama*, *Haya* și *Yehida*.

Vasul și lumina sunt nume comune, dar *Parţufim* (pluralul pentru *Parţuf*) au nume specifice. De exemplu, *Parţufim* din lumea *Adam Kadmon* sunt numiţi *Galgalta*, *AB*, *SAG*, *MA* și *BON*, în timp ce în lumea *Aţilut* se numesc *Atik*, *Arih Anpin*, *Aba ve Ima*, *ZON* etc.

După "Căderea" sufletul comun, *Adam HaRişon*, s-a divizat în mii de suflete. În procesul corecției lor, sufletele se ridică și ocupă anumite locuri în lumile spirituale. Pentru a da acestor niveluri nume scurte și exacte, ele capătă nume precum *Avraam*, *Isac*, *Iacov*, *Beit HaMikdaş* (Templul), *Cohen HaGadol* (Marele Preot), *Şemeş* (Soarele), *Yareah* (Luna). Corespunzând acestor niveluri și stări, au căpătat nume şi zilele săptămânii, zilele de Şabat, de sărbători etc., în funcție de modul în care lumile și sufletele din ele se înalță și coboară.

Acum putem înțelege despre ce vorbește Tora: descrie doar realitatea spirituală - lumile, *Parţufim*, *Sfirot* și sufletele. Pentru a descrie sufletele și ce se întâmplă cu ele, este folosită "limba ramurilor" luată din lumea noastră. Prin urmare, nu veți găsi nume cabaliste precum *Keter*, *Hohma*, *Bina*, *Atik* și *Arih Anpin* în Torah. Se aplică denumiri mai precise, specifice, care desemnează un anumit nivel sau o parte a acestuia într-o anumită stare. Într-un astfel de caz, acest nivel ar fi, de exemplu, numit un loc de odihnă într-un deșert sau o acțiune, etc.

Acum putem înțelege despre ce este vorba cu adevărat în Tora: ea descrie doar realitatea spirituală - lumile, *Parţufim*, *Sfirot* și sufletele. Pentru a descrie sufletele și ce se întâmplă cu ele, este folosită "limba ramurilor" luată din lumea noastră. Prin urmare, nu veți găsi denumiri cabalistice precum *Keter*, *Hochma*, *Bina*, *Atik* și *Arich Anpin* în Tora. Sunt folosite denumiri mai precise, nume

specifice, desemnând un nivel anume sau o parte a acestuia într-o anumită stare. Într-un asemenea caz, acest nivel ar putea căpăta, de exemplu, numele unui loc de popas în deșert sau o anume acțiune, etc.

Indiferent dacă este vorba de urcarea sau coborârea unor lumi, sufletul este întotdeauna îmbrăcat într-o cochilie exterioară. În momentul de față, numim cochilia noastră "această lume" sau "lumea noastră". Dacă omul lucrează asupra lui însuşi și traversează *Mahsom*-ul, alături de această lume, el va simți o altă lume, adică forțe ce-i sunt exterioare, o manifestare mai pregnantă a Creatorului; omul va vedea în mod clar lumina care emană de la El, va stabili un contact tangibil cu El.

Omul atinge un nivel sau un altul în funcţie de magnitudinea ecranului căpătat, deoarece fiecare lume și fiecare nivel reprezintă un filtru: din lumea *Ein Sof* până în lumea noastră existând 125 de niveluri, adică 125 de filtre între lumea *Ein Sof* și lumea noastră.

Am fost complet umplut de lumina *Ein Sof*. În lumea noastră, sunt total lipsită de lumină și nu pot nici să o văd, nici să o simt pentru că toate filtrele o ascund de mine. Se presupune că fiecare filtru ascunde câte o a 125-a parte a luminii. Deoarece există cinci lumi, fiecare conținând cinci *Parţufim*, care la rândul lor includ cinci *Sfirot*, adică un total de 5x5x5 = 125 niveluri. Care este semnificația acestor niveluri?

Ca și în cazul sticlei, fiecare dintre acestea împiedică lumina să treacă. De exemplu, luați o bucată de sticlă roșie. De ce este ea roșie? Pentru că reţine culoarea roșie. Cum pot face ca acest nivel să nu reţină lumina care vine la mine? Este foarte simplu. Trebuie să potrivesc proprietățile acelui nivel. Cu alte cuvinte, ea opreşte lumina să ajungă la mine pentru că nu am voie să o primesc.

Dacă ajunge la mine fără a fi oprită de filtru, o voi primi "pentru mine", pentru că nu am nici un ecran pentru ea. Prin urmare, ecranul meu trebuie să aibă aceleaşi proprietăţi cu cele ale

filtrului respectivului nivel, caz în care eu însumi aș putea slăbi lumina. Aşadar, dacă dobândesc un ecran la fel de puternic ca acest nivel, eu îi potrivesc proprietățile și toate restricțiile sale dispar pentru mine; ele încetează să mai existe.

Prin urmare, treptat, nivel după nivel eu elimin toate aceste niveluri - filtre până când toate dispar și rămâne numai lumina. O astfel de stare înseamnă dobândirea lumii *Ein Sof*. Este fără sfârșit și nu are nici o limitare, deoarece le-am neutralizat pe toate.

Când dobândesc un anumit nivel, încep să simt și să înțeleg totul în mod distinct. Eu însumi devin proprietate a acelui nivel. Prin urmare, Tora spune: "Toată lumea trebuie să fie ca Moise", adică trebuie să se ridice la nivelul atins de el, deoarece în lumile spirituale "Moise" este numele unui anumit nivel și oricine ajunge la el este considerat a fi ca și Moise.

De fiecare dată, omul creşte magnitudinea ecranului său în funcție de proprietățile nivelului din fața lui. Orice nivel de deasupra mea este definit ca fiind Creatorul; Nu pot vedea nimic dincolo de el, întrucât el este manifestarea Lui pentru mine. De aceea, de fiecare dată, trebuie să îmi potrivesc proprietățile cu Creatorul din fața mea. La fiecare nivel, El este diferit, dezvăluindu-se pe sine tot mai mult.

În ce măsură? Să presupunem că o persoană ar putea să fure 1000 de dolari care zac în fața lui, dar dacă ar fi doar 100 de dolari, nu ar face așa ceva. Înseamnă că el are deja un ecran pentru 100 de dolari, astfel încât această sumă să poată fi plasată înaintea lui; el va fi capabil să o respingă, să lucreze altruist cu ea. Prin urmare, el nu este afectat de interdicția "Nu fura" când este vorba de 100 de dolari.

Dacă este capabil să-și întărească ecranul și să nu fure nici $ 1000, atunci această sumă nu va fi o limitare pentru el și ar putea fi pusă în fața lui. De asemenea, el trebuie să-și întărească ecranul

înainte ca lumina *Ein Sof* care este destinată să-l umple să fi fost "plasată" în faţa lui.

Când omul este capabil să primească toată această lumină de dragul Creatorului, el va trăi experienţa unei plăceri de 625 de ori mai mare decât *Malhut* (Creația) în lumea *Ein Sof*. De ce va primi mai multă plăcere? De ce a fost necesară coborârea lui *Malhut* (a sufletului) din lumea *Ein Sof* în lumea noastră? În ce scop a fost făcută separarea de Creator și apoi revenirea treptată la El?

A fost făcută astfel încât, cu ajutorul libertății de alegere, prin voința și puterea proprie, ea să poată atinge o stare înaltă precum lumea *Ein Sof*. Existenţa în lumea *Ein Sof* a fost inițial determinată de Creator şi nu de om. Dacă el dobândeşte această stare singur, atunci el își capătă propriile vase noi, propriul ecran, propriile senzații, își câștigă propria sa eternitate și perfecțiune.

Fapt este că, datorită eforturilor independente ale omului, el se pregătește pentru a simți ceea ce îi este cu adevărat dăruit în lumea *Ein Sof*. Când *Malhut* din lumea *Ein Sof* s-a născut prin gândul Creatorului, primind lumina pentru ca apoi să se restricţioneze de la primirea în continuare, a simțit doar o mică parte din lumină, deoarece vasul său nu era încă pregătit.

Pe măsură ce Creația începe să urce dintr-un punct total opus Creatorului, din întunericul complet, atunci când foamea și dorința de a se bucura de această lumină au fost acumulate treptat, Creația începe să fie încântată de aceeași lumină, dar plăcerea este deja de 625 ori mai mare decât înainte de începutul corecției.

Lumina nu se schimbă; totul depinde de poftă, de dorința de a primi lumina. Dacă omul nu are poftă, nu va putea să se bucure nici de cele mai alese bunătăţi. Dacă este lihnit de foame, chiar și o coajă de pâine va deveni o sursă de plăcere extraordinară. Totul depinde, aşadar, de cât de puternică este foamea, nu de lumină. Omul poate primi numai un licăr de lumină, vasul având însă o plăcere enormă din asta.

Dimpotrivă, lumina poate umple totul, dar dacă vasul nu simte foamea, el va simți, din toată această lumină, numai *Ohr Nefeş*, o lumină foarte mică. Întregul Univers și controlul său sunt gândite exact pentru a pregăti *Kli*-ul în vederea primirii plăcerii perfecte; cu alte cuvinte, s-ar putea să simtă cu adevărat ceea ce îi dăruieşte Creatorul. Pentru asta, trebuie să se îndepărteze, pentru ca apoi, treptat, să se apropie prin propria voinţă.

"Limbajul ramurilor" există numai în limba ebraică, dar ar putea fi făcut pe baza oricărei alte limbi. În alte limbi, relația dintre rădăcina spirituală și consecințele acesteia în lumea noastră nu poate fi urmărită. Nu există nici măcar în limba ebraică modernă. Cu toate acestea, dacă luăm limba ebraică fundamentală cu toate rădăcinile ei, atunci există o legătură clară între rădăcină și consecință.

O astfel de legătură există în fiecare limbă, însă în alte limbi, nimeni nu a încercat vreodată să o găsească. Nici un Cabalist nu arată conexiunea dintre spiritual şi material în hieroglife chinezești sau cu litere latine, etc. În limba ebraică, datorită cabaliștilor, cunoaștem aceste corespondențe, de exemplu, de ce litera "*Alef*" este scrisă în acest fel și nu în altul.

Ce exprimăm în realitate cu acest limbaj? Exprimăm senzațiile umane. Se poate lua limbajul muzicii, al culorilor sau orice altă limbă. Tot ce poate fi folosit pentru a exprima senzațiile umane, noțiunile, înțelegerea, poate fi folosit ca limbaj. Este posibil să vorbești despre spiritualitate în orice limbaj. Limba ebraică este unică prin faptul că are un cod gata făcut. Cu toate acestea, dacă există un Cabalist care cunoaște rădăcinile oricărei alte limbi, el va putea face același lucru cu aceasta.

Forțele care stau în spatele literelor ebraice formează combinații exprimate într-o anumită formă a literelor. Limba ebraică se află la rădăcina altor limbi. Inscripționarea literelor în alte limbi provine de fapt din aceeași rădăcină ca literele ebraice.

Cu toate acestea, ele sunt modificate, astfel încât legătura dintre litere în alte limbi și rădăcinile lor spirituale este diferită.

Când înțelegem un anumit nivel spiritual sau o anumită senzație, atunci când simțim ceva în lumea spirituală, știm cum să numim această senzație. Deci, ce se poate face dacă nu am înțeles încă spiritualul, când senzațiile nu pot fi exprimate în cuvinte, când nu avem un limbaj adecvat? Ce ar trebui făcut pentru a găsi acest limbăj?

În lumea spirituală, nu există nici un limbaj, nicio lume și nici o literă; există doar senzația de lumină resimțită de vas. Faptul este că fiecare vas spiritual are ramura sa în această lume; totul coboară din lumea Infinitului (*Ein Sof*) spre lumea noastră. Atunci toate senzațiile lumii noastre se ridică la lumea *Ein Sof*. Prin urmare, dacă luăm orice punct în lumea *Ein Sof*, este posibil să găsim o linie dreaptă care trece prin toate lumile, în jos, către lumea noastră, către ramura lui.

Astfel, este posibil să spunem că sufletul lui *Adam HaRişon*, spart în 600 de mii de fragmente, există în fiecare dintre lumile spirituale. Aranjamentul lumilor spirituale este absolut identic. Diferența este numai în materialul din care sunt ele construite. În orice lume, sufletul își simte condiția, influența asupra acesteia și interacțiunea cu un anume nivel spiritual.

Dacă cineva ia proiecția acestui suflet în lumea noastră, vom găsi în limba ebraică noțiunile care corespund condițiilor spirituale. Atunci putem lua cuvinte din lumea noastră, presupunând că folosindu-ne de ele, nu vorbim despre obiecte ale lumii noastre, dar cu ajutorul acestor cuvinte, vorbim despre obiectele, forțele și acțiunile din lumea spirituală. O astfel de corespondență completă este rezultatul utilizării de către noi a unuia şi aceluiaşi limbaj. Diferența este numai în planul lumii acesteia sau al "aceleia", unde există noțiunea intenționată.

Limba noastră este o descriere a obiectelor, a acțiunilor, a senzațiilor, a reacțiilor şi interacțiunilor.

Tot ceea ce avem în lumea noastră există în cea spirituală – o imagine asemănătoare în toate cele 5 niveluri. Prin urmare, în fiecare etapă, pe oricare dintre cele 125 de niveluri, indiferent de locul în care te afli, poţi să iei întotdeauna limba noastră și să descrii ce se întâmplă la acel nivel. Cu toate acestea, numai cineva care a fost deja la acel nivel te poate înțelege cu adevărat. Cel care nu a fost încă acolo va presupune că vorbești despre lumea noastră sau despre nivelul la care se află el în momentul citirii sau ascultării relatării tale.

Tora este scrisă în limbajul ramurilor la nivelul lumii *Aţilut*. Cu toate acestea, cei care nu sunt nepregătiți înțeleg ceea ce este scris în Tora literal, imaginându-şi că este vorba despre lumea noastră. Ei o iau ca pe o colecție de povestiri. Aşadar, limbajul ramurilor descrie acțiunile spirituale care se desfășoară simultan pe toate nivelurile.

"Prefaţa la Înțelepciunea Cabala" studiază modul în care lumile s-au născut, s-au dezvoltat și s-au structurat. Când lumile superioare se desfăşoară în jos până la nivelul lumii noastre, sufletele încep să se ridice din lumea noastră către lumea *Ein Sof*.

Sufletul se ridică pentru că absoarbe toate calitățile, cunoștințele și revelațiile de la nivelurile anterioare. Prin urmare, știe exact ce se întâmplă la toate nivelurile inferioare. Cabaliștii sunt în lumea *Aţilut*. Deci cum numesc ei acțiunile care se petrec acolo folosind denumiri din lumea noastră? Adevărul este că ei nu pierd conexiunea cu lumea noastră; ei trăiesc în ambele lumi, simțind simultan ceea ce se întâmplă în lumea *Aţilut* și în lumea noastră.

Ei știu exact care este corespondența dintre una și cealaltă; prin urmare, ei denumesc obiectele din lumea *Aţilut* în funcție de proprietățile obiectelor care apar în lumea noastră ca proiecție provenind din lumile spirituale. În lumea *Aţilut*, nu există obiecte

create de om (de exemplu, combine radio, computere etc.), dar toate celelalte entităţi și forțe sunt prezente acolo. Cabalistul vede că un anume obiect din lumea noastră este consecința unei entităţi din lumea *Aţilut*. Prin urmare, el dă entității (rădăcinii) din lumea *Aţilut* același nume născut din obiectul corespunzător (ramura) din lumea noastră.

Nu există nici o legătură între înțelegerea Cabalistă și meditație sau orice altă noțiune "mistică". Tot ceea ce studiază aşa-zişii specialiști ezoterici, mistici și pseudo-cabaliști, aparține psihicului uman și nu este în niciun fel legat de spiritualitate, de dobândirea Creatorului sau a Înţelepciunii Cabala.

Majoritatea acestor oameni nu au nici cea mai mică idee despre ceea ce este un ecran, și fără ecran, spiritualitatea nu poate fi înțeleasă. Pseudo-cabaliștii care au auzit ceva despre ecran, cred că îl au deja, imaginându-şi că sunt deja în lumea *Ein Sof*. Cabala este o știință secretă; ea nu poate fi "povestita" nimănui. Numai cel care simte este capabil să înțeleagă.

Aşadar, toate metodele, învățăturile și religiile aparțin înțelegerii calităților latente ale psihicului uman, a produsului activității creierului uman. Acești oameni pot face multe. Ei pot vindeca, prezice viitorul și pot povesti trecutul – adică tot ceea ce se referă la trup. Omul are potential puterea de a face tot ce vrea cu corpul său fizic.

Cu toate acestea, pentru a intra în lumea spirituală, trebuie să avem un ecran. De aceea diferitele tipuri de predicții, trucuri, minuni, inclusiv cele care există cu adevărat, nu trebuie confundate cu Cabala. Se poate anticipa viitorul așa cum a făcut Wolf Messing și Nostradamus; poţi cunoaşte trecutul uneui persoane privind-o, dar toate aceste lucruri nu au nimic de-a face cu spiritualitatea.

Orice se referă la trup, la lumea noastră, poate fi prezis și schimbat; nu este nimic supranatural în asta. Fiecare dintre noi, dacă dorește, se poate îndepărta de dezordinea civilizației și poate

începe să-şi cultive asemenea puteri și abilități. Am pierdut aceste capacități deoarece ele au fost înlocuite de produsele civilizației.

Fiecare persoană are aceste înclinații naturale. Oamenii cu astfel de abilități care sunt capabili să se uite la ele înșiși, spun că există un Creator, dar ei nu știu nimic despre El sau nu au nimic de-a face cu El. Cu toate acestea, a prezice viitorul omului, pornind de la trecutul său sau făcând ceva împotriva voinței sale, nu are legătură cu lumea spirituală. Întrucât aceste abilități nu sunt în conexiune cu sufletul, ele dispar odată cu persoana.

Sufletul este un vas creat cu ajutorul ecranului. Dacă nu există ecran, nu există suflet. Deși nu există nici un ecran, există doar "un punct în inimă", embrionul sufletului. În procesul de căpătare a ecranului, încep să apară primele zece *Sfirot* (încă foarte mici). Cu cât ecranul devine mai mare, cu atat mai mari devin cele zece *Sfirot* de sub el, dar întotdeauna sunt toate 10.

Dacă omul nu are ecran, atunci el va muri de îndată ce s-a născut, indiferent cât de mari au fost abilităţile pe care le-a avut în această lume.

Crezi că atunci când un yoghin nu respiră, acest fapt îl face spiritual? Pentru a intra în lumea spirituală, omul trebuie să-și dedice acestui scop toată puterea, timpul și dorințele sale. Numai dorințele necesare pentru existența în această lume au nevoie de participare. Pentru ca lumea spirituală să ţi se deschidă, este nevoie de o dorință reală. Doar cel care o dorește cu adevărat va intra în lumea spirituală. Dacă combini studiile despre Cabala cu altceva, în afară de faptul că ai grijă de existența ta, asta înseamnă că dorința ta este împărțită.

În acest moment, omul poate judeca numai de la nivelul la care se află. Nu știe ce va fi la următorul. Totul se schimbă în întregime la alt nivel, întreaga lume interioară a omului. Gândurile, dorințele, reacțiile și perspectiva - totul se schimbă. Totul este scos din tine,

lăsând doar carnea, cochilia ta exterioară; restul este reinstalat din nou.

Prin urmare, nu putem înțelege cum această dorință poate fi singura. Nu putem înțelege asta acum, deoarece nu suntem încă la acel nivel. Când vom urca treptat la un nivel superior, vom simți că această dorință este într-adevăr formată. Această dorință este singura cerință pentru a intra în lumile spirituale; și când vei întâlni această condiție, porțile spiritualității se vor deschide în faţa ta.

Trebuie subliniat că nici măcar un mare Cabalist nu poate prezice abilitățile potențiale ale omului. O ghicitoare i-ar putea prezice corect viitorul material, pământesc, dar nu şi viitorul spiritual. Mai mult decât atât, atunci când se întâlnește cu un cabalist, o ghicitoare adevărată simte că o prezicere a viitorului acestuia este dincolo de abilitățile sale.

Un Cabalist nu este interesat să-și dezvolte abilitățile de a-și prezice viitorul. Forțele lumii noastre sunt cele necesare pentru asta, dar, de regulă, ele sunt total nedezvoltate într-un Cabalist.

O ghicitoare poate numi toate afecțiunile și problemele corporale ale unui Cabalist. Cu toate acestea, nu poate spune nimic despre "sinele" acestuia. Ea nu poate decât să-i determine starea fizică la un moment dat.

Cabalistul caută mereu legătura cu Creatorul și nu încearcă să ghicească în ce fel sau ce trebuie să facă pentru a câștiga un viitor mai bun. Nu-i va trece niciodată prin minte unui Cabalist să-și cunoască viitorul. O astfel de dorință aparține forțelor impure și nu Cabalei. Prin înțelegerea lumii superioare, un Cabalist înțelege căile de corectare a tuturor sufletelor.

Toate informațiile din lumea spirituală sunt compuse din cinci părți (*Bhinot*). Un *Zivug de Haka'a* în *Peh de Roş*, deși implică doar un tip de lumină, duce la formarea unui *Parţuf* format din cinci părți. Ce înseamnă - o lumină? O lumină este o stare generală. Se compune din cinci părți care diferă una de cealaltă calitativ și

cantitativ. Acestea trebuie să fie, însă, întotdeauna împreună, ca un set întreg. Este similar unei senzații care este produsul a cinci sub-senzații ce aparţin celor cinci simţuri: atingerea, mirosul, vederea, auzul și gustul.

Deoarece cinci lumini vin la mine, trebuie să existe cinci dorințe în mine. Diferența dintre ele trebuie să fie atât cantitativă, cât și calitativă. În cele din urmă, însă, toate acționează împreună. Nu pot face o dorinta mai mare si o alta mai mica. Ele formează o anumită combinație. Lumina care intră în vas trece prin patru niveluri. La rândul său, vasul constă din cinci niveluri ale dorinței de a primi plăcere.

Acum, să examinăm paragraful 7:

7) Acum putem înțelege ceea ce este scris în cartea "Pomul vieții". Crearea tuturor lumilor este o consecință a perfecțiunii Creatorului în toate acțiunile Sale. Cu toate acestea, dacă El nu ar fi dezvăluit puterile Sale în acțiunile pe care le îndeplinește asupra ființelor create, El nu ar fi fost numit "perfect".

Astfel, deoarece Creatorul este perfect, toate acțiunile Lui trebuie să fie perfecte. De aceea El a creat lumea. Dimpotrivă, lumile sunt o ascundere a Creatorului, îndepărtarea de El.

Cu toate acestea, la prima vedere nu este clar cum nişte făptuiri imperfecte ar putea rezulta din Creatorul perfect. Mai mult, acțiunile Creatorului sunt atât de imperfecte încât trebuie să fie corectate de om. Din aserţiunea de mai sus, înțelegem că, deoarece esența creației este dorința de a primi plăcere, ea este destul de imperfectă întrucât este totalmente opusă Creatorului (în timp ce El este perfect și dăruitor, creația doar primește, este imperfectă iar proprietățile sale sunt opuse față de ale Lui). Pe de o parte, este infinit de îndepărtată și detașată de El. Pe de altă parte, este ceva nou, născut din nimic. Creația a fost creată pentru a primi și a fi umplută de plăcerea Creatorului.

Asta înseamnă că dorința de a primi plăcere, deși oarecum contrară Creatorului și totalmente imperfectă, este totuși exact ceea ce Creatorul a trebuit să creeze.

Cu toate acestea, dacă creațiile ar fi fost distanțate de Creator prin proprietățile lor, El nu ar fi putut fi numit Cel Perfect, deoarece acțiunile imperfecte nu pot veni de la cineva Perfect. Prin urmare, Creatorul şi-a restricţionat lumina, a creat lumile, restricţie după restricţie, în jos, până la lumea noastră și a întrupat sufletul în lumea noastră.

Prin "lumea noastră" nu înțelegem lumea noastră fizică, ci setul de dorințe egoiste care corespund etapei inferioare a dezvoltării lumilor.

"A studia Tora" înseamnă a învăța de dragul corecției, şi nu numai a citi o carte numită "Tora". "A respecta preceptele" înseamnă a face acțiuni spirituale cu un ecran, şi nu a efectua anume acțiuni mecanice. Prin studierea Torei și respectarea preceptelor sale, sufletul dobândeşte o perfecțiune pe care nu o avea la începutul creației. Ea denotă echivalența proprietăților sale cu cele ale Creatorului. Sufletul ar merita să primească toată plăcerea care se găsea în Gândul Creației. Acum el se va contopi în întregime cu Creatorul.

Asta înseamnă că, în afară de încântare, sufletului i se pregătește o recompensă suplimentară, iar această răsplată se numește "contopirea cu Creatorul". Astfel, nu este numai o primire a întregii lumini, ci o contopire cu Creatorul, o primire a luminii care a apărut drept urmare a unei echivalențe a proprietăților.

Echivalența proprietăților și contopirea cu Creatorul este mult mai mult decât primirea luminii, deoarece din cauza echivalenței proprietăților, sufletul se ridică la nivelul Creatorului. El nu numai că primește lumina de la Creator, ci se şi ridică la nivelul Lui. Astfel, el se ridică de la nivelul creației la nivelul Creatorului și înțelege și ceea ce este mai presus de natura sa.

8) Doar prin respectarea Torei și a Poruncilor (Miţvot), cu intenția de a nu primi nici o recompensă pentru asta, ci pentru a-i fi pe plac Creatorului, se generează o putere specială ("Segula") care permite sufletului să ajungă la starea de unitate absolută cu Creatorul. Treptat, sufletul evoluează prin dobândirea a tot mai multe proprietăți noi, egale cu cele ale Creatorului, așa cum se spune în articolul "Prefaţă la Înţelepciunea Cabala".

Această ascensiune, contopirea cu Creatorul, constă din cinci niveluri: Nefeş, Ruah, Neşama, Haya și Yehida. Acestea sunt primite din cinci lumi: Adam Kadmon (AK), Aţilut, Bria, Yeţira și Asiya.

Când sufletul se ridică în lumea *Asiya*, el primește lumina *Nefeş*. Când se ridică în lumea *Yeţira*, primește lumina *Ruah*. În lumea *Bria*, el primește lumina *Neşama*. În lumea *Aţilut*, el primește lumina *Haya*; iar în lumea *Adam Kadmon*, primește lumina *Yehida*.

Fiecare dintre aceste cinci niveluri este, la rândul său, împărțit în câte cinci sub-niveluri, numite de asemenea Nefeş, Ruah, Neşama, Haya și Yehida (NaRaNHaY). Sufletul le primește de la cei cinci Parţufim care formează fiecare dintre cele cinci lumi. Fiecare sub-nivel are propria structură NaRaNHaY, pe care o primeşte de la cele zece Sfirot ce alcătuiesc fiecare Parţuf.

Cu ajutorul Torei și a Poruncilor, cu intenția de a-L mulțumi pe Creator, ființele create dobândesc treptat vasele-dorinţe de la nivelurile de mai sus până când se contopesc complet cu Creatorul.

Astfel, în suflet se formează treptat o dorință mai mare de a dărui. În concordanță cu aceasta, sufletul este umplut cu tot mai multă lumină până când atinge o completă echivalență de formă (a proprietăților) cu Creatorul.

În această etapă, are loc în suflete împlinirea Gândului Creaţiei: primirea întregii plăceri pe care Creatorul a pregătit-o pentru ele. În plus, deoarece sufletele au dobândit dorința de a dărui, ele se contopesc (Dvekut) cu Creatorul și trăiesc experiența unei plăceri perfecte, veșnice și infinite, mult mai mare decât primirea luminii.

Astfel, creația dobândeşte:

1) Primirea plăcerii pregătită pentru ea în forma de NaRaNHaY.

2) Echivalența de formă cu Creatorul, adică se ridică la nivelul Creatorului și capătă o perfecțiune echivalentă cu a Lui.

Nu ne putem imagina încă acest nivel. Suntem obișnuiți să lucrăm cu noțiuni precum viața, moartea, timpul și plăcerea. Cu toate acestea, atunci când este vorba de nivelurile spirituale, nu avem nici cuvinte, nici senzații pentru a ne imagina sau descrie astfel de stări.

În procesul de dobândire a ecranului, omul începe să-și modifice proprietățile, primind astfel lumina și se înalţă treptat. Cinci niveluri majore (lumi) sunt împărțite în cinci sub-niveluri (*Parţufim*), care la rândul lor constau din propriile lor niveluri (*Sfirot*) - și toate acestea se caracterizează printr-o asemănare din ce în ce mai mare cu Creatorul.

În timp ce omul este încă necorectat, fiecare dintre aceste niveluri este o ascundere a Creatorului faţă de el. Când omul primește corecția, același nivel devine o revelație a Creatorului și o lumină pentru el. Adică, pe de o parte, fiecare etapă este o ascundere a Creatorului și, pe de altă parte, o revelație a Lui.

Fiecare etapă constituie un anumit nivel al proprietăților Creatorului. Să presupunem că lumea *Ein Sof* ar corespunde cu 100% din proprietățile Creatorului și este cel mai înalt nivel. Atunci, lumea noastră corespunde cu 0% din proprietățile Creatorului. Restul Universului spiritual se află între acestea două și este

împărțit în 125 de niveluri, care corespund celor 125 de măsuri ale proprietăților Creatorului.

Așa cum a fost spus, trebuie să ne eliberăm de egoism, deoarece egoismul este un *Kli* (vas) inferior. În momentul în care începe să simtă plăcerea, acest sentiment elimină dorința; drept urmare, plăcerea dispare. Asta înseamnă că, în momentul în care dorința este satisfăcută, plăcerea dispare imediat. Aşadar, un *Kli* egoist nu poate fi niciodată mulțumit. Prin urmare, egoismul ne este dat numai pentru a fi corectat, pentru ca noi să putem simți o desfătare veșnică și perfectă în el.

Omul simte că a ajuns la un anumit nivel numai atunci când este acolo. Atunci el știe la ce nivel este și ce nivel a lăsat în urmă. El vede următorul nivel înaintea lui, cel pe care trebuie să-l dobândească. În timp ce studiază cu seriozitate adevărata Cabala din cărțile autentice, în grupul potrivit, el începe să înțeleagă nivelul următor al ascensiunii sale.

La început, el simte numai ascunderea acelui nivel, adică faptul că Creatorul i se ascunde în el. Apoi, omul începe să înțeleagă ce proprietăți posedă Creatorul și cum le poate dobândi. Există multe etape pe această cale, dar prima este cea mai dificilă. Comparativ cu prima etapă, înțelegerea celorlalte este mult mai ușoară.

Rezultă din acest fapt că la primul nivel se nasc cele mai mari *Kelim* (pluralul pentru *Kli*) - dorințe; exact acele *Kelim* care apar la primul nivel, ca mai apoi să apară la ultimul. Acest lucru se datorează faptului că există o așa-numită relație inversă între lumini și vase.

În acest moment, suntem într-o stare în care nu știm realmente ce *Kelim* să folosim. Deși folosim deja *Kelim* foarte complexe, ele nu s-au manifestat încă în senzațiile noastre. Cea mai mare grosieritate (*Aviut*) de la *Şoreş*, *Alef*, *Bet*, *Gimel* și *Dalet* este în lumea *Asiya*. Cu toate acestea, cel mai mare ecran este în lumea *AK* - ecranul lui

Dalet, în *Aţilut* – este ecranul lui *Gimel*, în *Bria* - ecranul lui *Bet*, în *Yeţira* - ecranul lui *Alef* și în *Asiya* - ecranul lui *Şoreş*.

Ar trebui să acordăm întotdeauna atenție lucrurilor la care ne referim - fie că este vorba de ecran sau de dorința pe care acest ecran o "îmbracă". Prin urmare, aceasta este cea mai dificilă etapă a muncii noastre. Accesul în lumea spirituală este cea mai importantă problemă în întreaga căutare spirituală a omului.

După aceea, omul se confruntă cu alte probleme iar lucrarea devine complet diferită. El știe deja clar ce are de făcut; primește o idee despre cele 10 *Sfirot* pe care le-a dobândit, are o adevărată înțelegere a întregului Univers. Universul este construit în conformitate cu un principiu, deci dacă omul și-a dobândit propriile sale 10 *Sfirot* (chiar și cele mai mici), atunci el știe imediat despre ce se vorbește în Tora, deși doar la nivelul celor 10 *Sfirot* ale lui.

Dacă, de exemplu, un om născut în junglă ar fi adus în lumea civilizată, nu ar ști cum să folosească anumite dispozitive tehnice. O persoană care a crescut într-o țară dezvoltată poate să nu cunoască procesele din interiorul acestor dispozitive, dar știe să le folosească, pentru că trăiește printre aceste obiecte. Același principiu se aplică și unei persoane care a dobândit nivelul minim în lumea spirituală. Are o vagă idee despre spiritualitate, are deja *Kelim* (chiar dacă cele mai mici). Procesele cele mai intime sunt percepute la nivelurile superioare.

Când un om dobândește un ecran, face un *Zivug de Haka'a* și primește înauntru Lumina Interioară, ceea ce îi dă o idee despre spiritualitate. Noi nu simțim nimic în afara noastră, simțim lumea din interior, lumea spirituală. Această lumină interioară, care umple *Kli*-ul, oferă măsura, pe care noi o numim "nivelul" sau lumina, nivelul "*Nefeş*", "*Ruah*", *Neşama*", "*Haya*" și "*Yehida*".

Pentru a merge mai departe, omul ar trebui să absoarbă în mod constant, să treacă textele cabalistice prin mintea și inima lui, să fie

umplut cu aceasta tot timpul. Nu există altă metodă decât studierea Înţelepciunii Cabala cu ajutorul cărților corecte, ghidat de un Învățător și lucrând într-un grup. Eforturile colective sunt foarte importante. Chiar și un grup de începători este deja o forță spirituală, în ciuda faptului că membrii săi își imaginează cu greu ceea ce studiază despre Cabala și care le sunt scopurile. Acesta va fi capabil să atragă o lumină spirituală foarte puternică prin propriile sale eforturi în viitor.

Regele David a descris toate stările spirituale pe care le traversează un suflet sau un om, de la cel mai de jos la cel mai înalt. Regele David (David *HaMeleh*, *Malhut*) este numit astfel, pentru că el însuși a trecut prin toate stările spirituale și le-a descris. Cartea sa "*Tehilim*" ("Psalmi") este la cel mai înalt nivel în Cabala, incluzând toate stările posibile ale sufletului.

Dacă omul dobândește toate proprietățile Creatorului, toate dorințele, obiceiurile, puterile, o astfel de stare se numește adeziune cu Creatorul.

Înseamnă că omul devine echivalent cu El. Ce crează el? Prin dăruirea către Creator, el se creează pe sine, creează ecranul sau, mai degrabă, devine partener egal al Creatorului în crearea lui însuşi.

Creatorul a creat egoismul, omul; iar omul face altruismul, adică Creatorul, din egoism, din el însuși. Desigur, el nu îl creează din nimic ("*Yeş mi Ayn*"), întrucât Creatorul este cel care ne-a făcut dorința de a primi plăcere, egoismul, din nimic. Cu toate acestea, transformarea acestei dorințe în opusul ei este scopul omului. Acest proces se numește "corecție" (*Tikun*). De fapt, este o naștere a unei calități complet noi. Într-adevăr, Creatorul a creat egoismul omului iar omul îl creează pe Creator.

Ce înseamnă că Creația este făcută din nimic? O știm de la cabaliști. Ei studiază toate proprietățile Creatorului și văd că El este bunătatea absolută și este complet. Prin urmare, El a făcut Creaţia

din nimic. Atunci când, aducându-şi proprietățile în echivalenţă cu cele ale Creatorului, omul se înalță la nivelurile înalte numite "mileniul al zecelea", unde se dezvăluie secretele Torei, el vede Creația în sine și modul în care a fost creat de Creator.

Singurele surse pe care le studiem sunt cartea "*Zohar*", cărțile lui Ari, cărțile scrise de Baal HaSulam și Rabash. Nimic altceva nu poate fi citit independent. Se pot citi cărțile din seria "Cabala - Știința secretă", dar nimic altceva. Pentateuhul poate fi citit numai atunci când omul poate înțelege că acesta are un înțeles interior, cabalistic și nu este doar o narațiune istorică.

Este nevoie de mult timp până ca omul să înceapă automat să vadă acțiunile spirituale din spatele cuvintelor Torei. Este mai bine să citeşti Cartea Psalmilor; acolo măcar sunt descrise sentimentele umane. Deși sunt acolo este vorba de senzaţii spirituale, ele sunt mai mult sau mai puțin echivalente în lumea noastră. Nu vei fi derutat la fel de mult ca atunci când citeşti Tora.

Este necesar să studiem cum trebuie respectate preceptele din lumea noastră. Există "*Şulhan Aruh*" în acest scop. Poruncile trebuie ăstrate la un nivel "simplu". Josef Caro a scris " *Şulhan Aruh* " mai ales pentru cei care doresc să studieze Cabala și vor să știe cum trebuie respectate preceptele fără să trebuiască să studieze fragmentele din Gemarra ne mai având timp pentru Cabala. Poţi să nu citeşti Cartea *Zohar* în aramaică, ci doar comentariul lui Baal HaSulam.

9) Nu va fi dificil pentru tine să înțelegi acum ceea ce este scris în Cartea Zohar, anume că toate lumile - superioare și inferioare - și tot ce există în ele au fost create numai pentru om. Toate aceste niveluri au fost create numai pentru a umple sufletele, a le îndrepta către perfecțiune, către gradul de adeziune cu Creatorul, care este absent din momentul Gândului Creaţiei.

La începutul creației, s-au format cinci lumi de la nivelul Creatorului în jos până la lumea noastră pentru a plasa sufletul

în trupul material al lumii noastre. Trupul material este dorința de a primi fără a da nimic în schimb. Aceasta este forma finală a dorinței de a primi plăcere pentru sine. De aceea proprietățile omului în lumea noastră sunt absolut opuse față de Creator.

Studiind Cabala, omul începe treptat să înțeleagă proprietățile dăruirii. Conform înțelegerii sale, el se înalță treptat, învățând proprietățile nivelurilor descendente care au proprietatea dăruirii. Apoi dobândeşte nivelul dorinței numai de a dărui, fără a primi nimic în schimb. Drept rezultat, omul ajunge în adeziune completă cu Creatorul, adică dobândeşte starea pentru care a fost creat. Prin urmare, toate lumile au fost create de dragul omului.

Astfel, toate lumile sunt create pentru a ajuta omul să urce din punctul zero, opus Creatorului, și în cele din urmă să ajungă la ultimul punct – contopindu-se cu Creatorul, pentru a acoperi întreaga călătorie începând de la ascunderea completă a Creatorului, trecând prin 125 niveluri, fiecare reprezentând o revelare mai mare a Creatorului.

Am vorbit deja despre faptul că Creatorul s-a ascuns în mod deliberat în spatele a cinci lumi, fiecare compusă din cinci *Parţufim*, fiecare *Parţuf* având cinci *Sfirot*, în total 125 de niveluri de ascundere. Toate acestea au fost făcute pentru a-l face pe om absolut îndepărtat de Creator.

Omul nu-L poate simți pe Creator, el crede că este independent, crede că are libertate de voință - libertatea de a-și dezvolta și de a folosi egoismul după cum consideră el potrivit. Astfel de condiții poartă numele de "lumea noastră"; de fapt, ele sunt forțele Creatorului care ne afectează într-o stare de ascundere completă.

Tot ceea ce ne înconjoară în această lume este doar ultimul nivel al diverselor forțe care ne influențează în numele Creatorului. Indiferent de ce simte omul, în interiorul și în jurul lui, tot ceea ce

noi numim "lumea noastră", constituie ultimul nivel care poate exista în Univers.

De îndată ce omul, cu ajutorul lucrării sale interioare, este capabil să elimine din el cel mai apropiat nivel al ascunderii Creatorului, pentru a da deoparte această perdea, el începe imediat să-L simtă pe Creator în această minusculă a 125-a parte.

Nu înseamnă că aceste 125 niveluri Îl ascund de noi pe Creator proporțional. Cu cât nivelul este mai mic, cu atât mai mult îl ascunde pe Creator. De îndată ce omul îndepărtează cele mai joase perdele care îl separă de nivelul următor, lumina Creatorului începe imediat să strălucească asupra lui și el începe să-L vadă pe Creator în spatele tuturor lucrurilor care există în jurul lui în această lume.

Nivelurile naturii - mineral, vegetal, animal și uman - tot ceea ce există în jurul omului și în interiorul lui, toate poftele sale animalice și dorințele de putere, onoare, faimă, aspirație pentru cunoaștere - pentru el totul devine acum o manifestare a Creatorului.

Simte cum el, "sinele" lui, este afectat de Creator prin tot ce este în jurul lui și prin proprietățile sale interioare. Primul nivel al revelației, deși cel mai dificil, este şi cel mai important, deoarece prin depășirea sa, omul stabilește imediat contactul cu Creatorul, chiar dacă la nivel minim, și nu-l pierde niciodată. Nu există nicio cale înapoi. Aşadar, începutul corect este absolut necesar.

Uneori, omul pare să fi pierdut tot ce a dobândit și a căzut de la nivelul său. Această senzație îi este, însă, trimisă în mod deliberat pentru a-i permite să crească și mai mult. Nivelurile spirituale sunt construite astfel încât ascunderea Creatorului pe fiecare dintre ele depinde de corecția omului. Ascunderea îi este dată la un nivel pe care el îl poate depăși.

Să presupunem că omul a corectat 10% din intenția sa de a primi. Asta înseamnă că el primește plăcere în aceste 10% nu pentru

sine, ci de dragul Creatorului. Prin urmare, măsura ascunderii și revelării Creatorului constituie același nivel, părțile sale din spate și din față. Cu alte cuvinte, în afara omului nu există nimic; toate nivelurile sunt construite pentru el și sunt în el.

Toate lumile spirituale sunt în interiorul sufletului omului, formând o scară între el și Creator. Adică, ele constituie 125 niveluri ale proprietăților noastre. În jurul nostru, există un singur lucru: proprietatea complet altruistă de a ne dărui și a ne încânta. Noi numim această proprietate Creatorul. Cu toate acestea, proprietatea noastră interioară este absolut egoistă.

Corecția treptată a proprietăților interioare ale omului este scopul existenței sale în lumea noastră. Toată lumea trebuie să se corecteze. Senzația Creatorului pe care omul o dobândeşte în timpul corecției sale se numește "ascensiune spirituală" de la un nivel la altul sau de la o lume la alta. Toate acestea au loc numai pe plan interior, lăuntric.

Am spus deja că lumea înconjurătoare este doar o reacție a proprietăților noastre interioare față de influența Creatorului, adică toate lumile, *Parţufim*, *Sfirot*, toate cele despre care am vorbit vreodată se află în interiorul persoanei; nu există nimic în afară. Se poate spune că în afară există doar cele patru proprietăți ale Luminii Directe.

Lumina descendentă creează omul și toate proprietățile sale interioare. Toate lumile spirituale din noi sunt doar măsuri ale sesizării Creatorului. Toți îngerii, diavolii, forțele întunecate și luminoase nu sunt decât forțe interioare ale omului, create special în el de către Creator pentru a-l ajuta să-și corecteze în mod continuu și să-şi depășească egoismul natural.

Inițial, ele au fost sistematic restrânse, lume după lume, și au coborât până la nivelul acestei lumi materiale pentru a întrupa sufletul în corp, pentru a îmbrăca "sinele" omului în proprietăți

absolut egoiste, infinit depărtate de Creator, cele mai opuse față de proprietățile Lui.

Acestea sunt numite "calitățile acestei lumi". Nu înțelegem prin asta un număr de obiecte materiale care ne înconjoară - lichide, gaze, solide. Prin lume materială, înțelegem calitățile absolut egoiste, mai mult sau mai puţin dezvoltate, indiferent dacă este vorba de un copil sau de adultul cel mai mare egoist din lume.

Atunci când cabaliștii spun "trupul acestei lumi", pentru ei înseamnă dorința de a primi. Există trupul lumii noastre - o dorință egoistă de a primi, și există corpul spiritual - aceeași dorință de a primi, dar având deja ecranul, ceea ce înseamnă o dorință egoistă transformată într-una altruistă.

Așa cum s-a afirmat, pentru a-l face pe om să vrea numai să primească, Creatorul a plasat sufletul în trupul lumii noastre. Aceasta este așa-numita stare animalică, sau cum spune proverbul, "omul se naște ca un măgar sălbatic". Astfel, când omul coboară în această lume, el primește dorințele egoiste numite "trup" și prin proprietățile sale devine absolut opus Creatorului, îndepărtat de El.

Creatorul dă omului doar o singură calitate altruistă numită "suflet". Dacă omul începe să respecte Tora și Poruncile cu intenția corectă, el dobândește treptat dorința Creatorului de a "dărui".

Cel mai înalt nivel este dorința numai de a dărui, fără a primi ceva pentru sine. Dobândind această stare, omul își încheie drumul spre Creator și se contopeşte cu El. Apropierea și îndepărtarea entităţilor spirituale se petrec drept urmare a unei echivalențe sau a unei disparităţi de formă (de proprietăți). Prin urmare, prin atingerea stării de dorință absolută de a dărui, adică ultimul nivel din cele 125, omul este răsplătit cu o revelare completă a Creatorului.

Astfel, toate lumile cu tot ce le umple sunt create numai de dragul omului și pentru corecția lui. Respectarea Torei și a Poruncilor, cu intenția de a dărui plăcere Creatorului fără a primi

ceva în schimb, înseamnă aderarea la legile spirituale pe care omul le învață pe măsură ce urcă aceste trepte.

De fiecare dată când ne aflăm într-o anume stare spirituală, suntem confruntaţi mereu cu o alegere, ce să facem, cum să gândim, să simţim, să ne alegem gândurile, intențiile, deciziile interioare. Deși Creatorul nu ni s-a revelat încă, trebuie să încercăm să ne comparăm toate gândurile, deciziile și opiniile cu intenția noastră de a dobândi dorința de a dărui.

Modul în care analizăm și alegem fiecare opinie și decizie este numit "o poruncă" (*Miţva*). Atunci când omul îndeplinește corect această poruncă, el stimulează luminescenţa, permițând să intre în dorința sa spirituală mai multă lumină.

La nivelurile superioare, după ce omul a accesat lumile spirituale, el își corectează dorința absolut egoistă și, cu ajutorul unui *Zivug de Haka'a* (cuplare prin impact), primește o parte din lumină. Lumina pe care o primește este denumită în diverse feluri: "Tora", "Creatorul" sau "lumina sufletului".

Există o așa numită Esență a Creatorului (*Aţmuto HaBore*). Noi nu simțim Esența Creatorului, ci numai influența Lui asupra noastră. Suntem ca o cutie neagră: orice pătrunde înauntru prin intermediul celor cinci simțuri - vedere, auz, atingere, miros și gust, sau cu ajutorul acelor dispozitive, care doar lărgesc gama senzațiilor noastre - toate creează în noi imaginea acestei lumi, aparent existentă în afara noastră.

Această lume este, însă, doar un produs al senzațiilor noastre interioare, ceva ce ne apasă din afară, este ca și cum am face un trup din lut și i-am da o anume sensibilitate. Atunci când pun presiune pe el, voi avea o reacție interioară. El simte această presiunea în senzațiile lui; într-un anume fel, presiunea se reflectă în el. Trupul numeşte această influenţă din afară (sau mai degrabă reacția lui la aceasta) o anumită proprietate.

La fel, dacă cineva îl înţeapă, trupul va numi această stimulare exterioară (sau reacția la ea) ca fiind o altă proprietate. Nu are nicio idee ce îl afectează din afară, dar simte doar reacțiile lui la ceea ce presează asupra lui. Toate reacțiile Creației față de numeroasele influențe externe creează în interiorul ei un sentiment de lume "înconjurătoare".

Dacă persoana este lipsită de unul din simțurile sale de la naștere, să zicem de vederea, el trebuie să construiască o imagine a lumii înconjurătoare cu ajutorul celor patru simţuri rămase. Imaginea rezultată diferă de cea a noastră.

Dacă suntem capabili să extindem oarecum gama simțurilor noastre (pentru că nu mai putem adăuga alte simțuri), atunci imaginea lumii se va schimba instantaneu. În orice caz, vom percepe doar ceea ce "pătrunde" în noi (în felul ăsta numim reacțiile noastre la influențele externe) și nu ceea ce este în afară.

O altă stimulare suplimentară, numită Lumina Creatorului, va pătrunde în noi. El Însuși va intra în noi, şi nu doar ne va apăsa din afară ca pe o bucată de lut. El va pătrunde și va începe să ne umple în funcție de gradul de echivalență a proprietăților noastre cu El. Toată esența noastră este "o bucată de lut egoist"; dacă această "bucată" reușește să dobândească proprietățile Creatorului, adică să înveţe să dăruiască, atunci nu va mai fi nici o diferență între aceste proprietăţi. Limita exterioară dintre El și "bucata de lut" va dispărea. Se vor contopi într-unul; Creatorul va umple din interior acest "lut" și vor fi în armonie completă, în completă contopire cu ceea ce este în afară.

Această stare este nu numai perfectă dar şi cea mai confortabilă, eternă și bună în absolut. "Bucata de lut" trebuie să dobândească acest nivel. Omul trebuie să ajungă la el, începând de la nivelul cel mai de jos, numit "lumea noastră". Sufletul îmbrăcat în trup, îl forțează să lucreze înainte ca el să poată urca.

Sufletul la etapa zero este o proprietate egoistă, dar în starea finală, el trebuie transformat într-una altruistă. În cazul în care omul nu dorește să facă acest lucru din proprie voință, el va fi asistat de Sus, iar apoi, stimulat de suferințe grele prin care va trece, "el" va fi obligat să fie de acord. Fiecare dintre aceste "bucăți de egoism" (suflete) trebuie să depășească cele 125 de niveluri. Aceste "fragmente" sunt divizate numai pentru că fiecare dintre ele simte mica sa proprie dorință.

În procesul de aducere a proprietăților lor la a fi asemănătoare cu cele ale Creatorului, ele încep să simtă continuitatea inseparabilă a masei lor, unitatea absolută a tuturor acestor fragmente egoiste. Ele înțeleg că reprezintă un singur întreg. Cu cât omul este mai corect, cu atât mai mult el se vede pe sine ca o parte absolut inseparabilă a întregului, adică înţelege faptul că depinde de toată lumea și că toată lumea depinde de el.

Dacă creația este un întreg organism, atunci nu contează ce parte din ea primește și ce parte dăruie. Este mai ușor să fie corectat ca un fragment mic pentru ca atunci când toate fragmentele se vor fi corectat, ele se vor îmbina în senzațiile lor într-un singur întreg – este ceea ce se numeşte contopirea sufletelor.

Există multe interferențe, toate trimise special pentru noi. În cele din urmă, câștigă numai ceea ce persistă. Omul nu trebuie să posede înclinații speciale, un anume intelect, anume calități particulare sau proprietăți. El ar trebui să fie persistent sau, mai degrabă, să arate abilitatea și curajul de a îndura; numai asta va duce la victorie.

Fiecare dintre noi suntem calea prin care ne-a făcut Creatorul; nu se poate face nimic în privința asta. Toate schimbările noastre interioare în gânduri, dorințe și ambiții - toate acestea sunt programate în noi de Sus și toate trebuie să fie corectate. Chiar acela este materialul, acea "bucată de lut" pe care trebuie să o lucrăm.

O proprietate egoistă corectată, pe care o pătrunde lumina Creatorului, este numită "*Kli*" (vas). Unei persoane care tocmai şi-a început studiul Înţelepciunii Cabala i se poate spune totul; totul intră în el, nimic nu se uită și nimic nu dispare. Când va fi necesar, şi-o va aminti, dar o va face numai după corectarea sa. Atunci când ea are vasele interioare minime și aceaste informații îi sunt necesare pentru lucrarea sa, ele îi vor apărea, vor "ieşi" la suprafaţă din subconștientul său.

Omul însuși va trebui să sorteze aceste informații și să lucreze cu ele. În această etapă, nu ar trebui să i se dea pe loc răspunsuri la întrebările sale; acum el trebuie să caute și să găsească răspunsurile.

Fiind la nivelurile înalte ale dezvoltării spirituale, omul suferă nu pentru că sufletele de la nivelurile inferioare se simt inconfortabil. El suferă de o incapacitate de a împlini dorința Creatorului în ceea ce privește aceste suflete, starea lor actuală; adică din cauza faptului că nu toate sufletele simt unitatea cu Creatorul așa cum o face el. În plus, el încearcă în mod natural să accelereze acest proces prin diseminarea Înţelepciunii Cabala, răspândind cunoștințele despre necesitatea corecției, în timp ce alții intervin în misiunea sa.

Omul are nevoie de întreaga lume pentru a-și finaliza lucrarea spirituală, întrucât aceasta constă nu numai din autocorecție, ci la fiecare nivel există şi o lucrare reciprocă ce trebuie făcută cu restul sufletelor.

Un cabalist trebuie să simtă întreaga lume, să-i simtă suferințele, să le absoarbă la nivelul său și să le corecteze. Mai mult decât atât, la fiecare nivel se petrece o includere a tuturor sufletelor în el și a sufletului său în celelalte suflete.

10) Acum, după ce ați înțeles destul de multe, puteți să studiați Cabala fără teama de a materializa spiritualitatea. Începătorii în studiul Înţelepciunii Cabala sunt derutați, întrucât se spune că toate cele zece Sfirot și Parţufim care încep de la lumea Aţilut și

în jos până la cele 10 Sfirot ale lumii Asiya sunt divinitatea şi spiritualitatea în absolut, adică, de fapt, sunt Însuși Creatorul.

Pe de altă parte, se spune că toate aceste lumi au fost create urmare a restricţiei (Ţimţum). Cum se poate spune atunci că divinele Sfirot, care se referă la Creator, au apărut după Ţimţum? În afară de aceasta, cum ar trebui să ne referim la astfel de noțiuni în termeni de cantitate, de sus - jos, urcare - cădere, contopire - divizare spiritual, etc.? Cum se pot spune toate acestea referitor la ceva care este divin și perfect?

S-a spus: "Nu schimb nimic; Sunt peste tot, Unicul Creator care nu se schimbă ". Cum se poate spune că transformările și restricțiile există în Unul cel desăvârșit, deoarece orice schimbare vorbește despre imperfecțiune?

Întrebarea este una simplă: ceea ce numim lumi - constituie Creatorul sau creația? De ce sunt începătorii derutaţi? Pentru că, de regulă, ei materializează. Ei încearcă să-și imagineze aceste lumi sub formă de obiecte materiale. Este o reacție naturală pentru un om limitat de realitatea lui. Cu toate acestea, cum poate fi dată o percepție corectă; este oare până la urmă posibil?

Există riscuri pentru cei care studiază Cabala fără a avea un ghid adevărat, o persoană care să îi îndrume încontinuu, care să îi împiedice să se îndepărteze de la calea cea bună și să materializeze spiritualitatea. Din acest motiv, Cabala a fost ținută de secole departe de mase. Dacă, la început, omul deviază de la calea corectă fie şi numai cu a milioana parte dintr-un grad, în timp, această abatere de la obiectiv va crește treptat.

În consecință, cu cât el avansează mai mult și, așa cum i se pare, se apropie mai mult de obiectiv, cu atât de fapt el se îndepărtează de acesta. De aceea, Cabaliștii au stabilit anumite cerințe și restricții pentru cei care voiau să studieze Cabala. Este mai bine să rămâi la nivelul respectării mecanice a poruncilor decât să studiezi Cabala

de unul singur (obişnuita Lumină Înconjurătoare străluceşte asupra omului și îl purifică încetul cu încetul).

Din nefericire, vedem unde i-a adus pe cei care s-au auto-instruit; ei își construiesc propriile concepții despre lumea spirituală, o populează cu tot felul de entităţi, forțe și interacțiunile între acestea, cu îngeri înaripați, diavoli, vrăjitoare, iadul și paradisul etc. Ei fac acest lucru fără să înțeleagă că lumea spirituală este numai în interiorul sufletului omului, în timp ce în afară este numai Creatorul.

Cabaliștii erau profund îngrijorați de toate acestea. Principala poruncă este aceea de a nu-ţi face un idol din propriul egoism. Indiferent dacă o dorești sau nu, tu i te închini oricum - este un idol făcut înăuntrul tău; de la naștere, te închini numai dorințelor tale, gândindu-te numai cum să ţi le satisfaci.

A nu-ţi face un idol înseamnă să nu-l pui pe acesta în locul Creatorului. Dacă vrei cu adevărat să intri în spiritualitate, să ai orice contact cu aceasta, nu-ţi fă o imagine falsă a acesteia în imaginația ta, deoarece aceasta te va duce la rătăcire. A fost spus: "Să stai și să nu faci nimic este de preferat în loc să faci o greșeală".

Se pune o întrebare: Poate oare un om care studiază Cabala să intervină în problemele altora? Le poate explica el ceva? El poate și ar trebui, dar cu foarte mare atenţie. Poţi da o carte pentru a fi citită; poţi vorbi un pic despre Cabala, dar niciodată nu vei pleda pentru asta.

Poate fi dăunător pentru tine. Vei pierde tot ceea ce ai câștigat prin propriile eforturi și studii. Cabala trebuie să fie popularizată discret, şi niciodată să nu încerci să convingi pe cineva. Nu-ţi va fi de folos, în orice caz. Egoismul omului este mai puternic decât orice influență din afară. Nu-l vei face niciodată să-și schimbe părerea. Îl poţi îndruma numai dacă el o dorește. Omul percepe ceva numai atunci când simte că își poate împlini dorința.

11) Din afirmația de mai sus putem concluziona că toate aceste lumi, Parţufim și procesele care au loc în ele (ascensiuni, coborâri, restricții etc.), sunt toate vase de primire interioare ale omului, proprietăți ale sufletului său.

Adică, tot ceea ce citeşti în Cabala se manifestă în interiorul sufletului omului și are două aspecte: ce se întâmplă în gând și ce se întâmplă în acțiune. Este similar cu situația în care un om construiește o casă: sfârșitul acțiunii sale este deja integrat în planul său original.

Imaginea unei case, chiar noțiunea de "casă" în gândurile omului, este diferită de cea reală, deoarece structura, existând numai ca un plan, este făcută din materia ideilor sale. Odată cu începerea procesului de construcție, planul dobândește alte calități, proprietăți diferite, care se materializează treptat, transformându-se într-o structură din lemn și piatră etc.

Gândul se materializează din ce în ce mai mult până când ajunge la forma sa finală, exprimată în ideea materializată - o casă. De asemenea, în ceea ce privește sufletele, trebuie să se facă diferența între cele două părți: planul și acțiunea. Starea sufletelor în lumea Infinitului (Ein Sof), adică atunci când au fost unite cu Creatorul, înainte de toate restricțiile, una cu gândirea creației, poartă numele de "sufletele în Gândul Creației".

În Gândul Creației, aceste suflete sunt în Creator fără nicio distincție între ele. Această stare este numită Ein Sof - lumea Infinitului. O stare similară continuă în lumile Adam Kadmon și Aţilut. Starea în care sufletele primesc și sunt distincte de Creator, poartă numele de "sufletele în actul creației". Această distincţie se petrece la nivelul lumii Bria.

Lumea *Bria* (cuvântul "*Bria*" derivă din aceeași rădăcină ca și cuvântul "*bar*", care înseamnă "din", "cu excepția") este prima lume

sub lumea *Aţilut*, sub *Parsa*. Pornind de la lumea *Bria*, există o tranziție a sufletelor către starea de "acțiune".

Lumea *Bria* este prima lume în care sufletele, așa cum erau, cad afară din planul Creatorului și devin mai corporale, "existente în mod independent". Toate gândurile și dorințele din lumea noastră și din cele spirituale ne vin de Sus. Ceea ce trebuie făcut cu aceste gânduri și dorințe în lumea noastră și în lumile spirituale face obiectul studiilor noastre.

Nimic din interiorul sau din afara ta nu este creat de tine. Reacționezi la orice impuls exterior în funcție de natura ta animalică. Orice reacție de acest fel poate fi calculată în avans iar acțiunile tale pot fi anticipate în orice situație dată. Aşadar unde este aici chiar şi cea mai mică libertate de alegere sau libertate de voință? Libertatea de voință este numai în efortul de a înțelege modul în care Creatorul va acționa în locul meu și de a reacționa în mod similar.

Într-un fel sau altul, întreaga lume se supune voinței Creatorului; nici măcar un atom nu se poate deplasa împotriva Lui. Diferența constă în faptul că un Cabalist încearcă conștient să coreleze acțiunile sale cu cele ale Creatorului. Cu toate dorințele sale, vrea să urmeze fluxul pe care Creatorul l-a pus în mișcare pentru întregul Univers. Astfel, el intră în starea cea mai confortabilă de "relaxare" absolută (libertate și pace eternă).

Timpul se oprește, totul dispare, cu excepția senzației de infinit, pentru că nu există tulburări, nici o contradicție între tine, întregul Univers și Creator. Se spune că fiecare suflet este inclus în *Malhut* al lumii *Ein Sof*, numit "punctul central", pentru că acest punct este Gândul și toate vasele provin din el, toate proprietățile sufletului în acțiune. Această acțiune începe în lumea *Bria* și continuă în lumile *Yeţira* și *Asiya*.

Tot ce se găsește în lumile *Ein Sof*, *Adam Kadmon* și *Aţilut*, încă aparține Gândului Creatorului. Știm asta din emanarea celor patru

faze ale Luminii Directe. Lumina care iese din Creator se numește "*Bhina Şoreş*". Apoi lumina termină crearea *Kli*-ului, dar nu are senzații independente. Această fază se numește "*Bhina Alef*".

În faza *Şoreş*, lumina a ieșit din Creator; în fază, *Alef*, *Kli*-ul a ieșit din Creator. Ambele faze sunt încă sub puterea completă a Creatorului, total în Gândul Său; ele nu sunt încă distincte de El. Lumea *Adam Kadmon* corespunde fazei *Şoreş*; lumea *Aţilut* corespunde fazei *Alef* (*Parţuf*-ul *Galgalta* este *Şoreş le Ohrot - pluralul de la Ohr, lumină - Parţuf*-ul *AB* este *Şoreş le Kelim – pluralul de la Kli, vas*).

> *Ţimţum Alef (Prima Restricție) a fost efectuată în acel punct central, adică pe calitatea sa, în măsura în care există un Gând cu privire la sufletele viitoare. În ceea ce privește Creatorul, nu există nici o restricție în acest punct, doar în ceea ce privește sufletele care ies din acest punct central.*
>
> *Trebuie știut că toate aceste vase, Sfirot și lumile, în jos către lumea Bria, care coboară din acest punct central ca o consecinţă a unui Zivug de Haka'a, sunt numite "Ohr Hozer" (Lumina Reflectată). Toate sunt considerate ca fiind "Gândul Creației", fără a se distinge ca suflete independente. Totuși, aceste transformări sunt deja incluse în plan, apoi împlinite în acțiune, în procesul de coborâre a sufletelor din lumea Bria. Înainte de lumea Bria, ele sunt încă inseparabil legate de proprietățile Creatorului.*

Prezentarea cărților de Cabala este foarte complicată; scopul lor este acela de a dispune omul care studiază corect Cabala, pentru a-și canaliza eforturile interioare în direcția corectă. Dacă cineva se abate de la acest curs, nu este capabil să înțeleagă o carte cabalistă.

Sarcina omului este de a realiza ce se întâmplă cu el și modul în care Creatorul lucrează cu el de Sus, astfel încât el să fie total de acord cu acțiunile Creatorului. Cel neprihănit este acela care justifică acțiunile Creatorului. Când omul dă în totalitate și se

bucură, el lasă să pătrundă Lumina Superioară prin el însuși, care apoi revine la Sursa sa; este Lumina Reflectată (*Ohr Hozer*), care vine de Sus ca Lumină Directă (*Ohr Yaşar*) și este reflectată, umplând complet întregul vas. *Ohr Yaşar* îmbracă *Ohr Hozer* și omul devine un singur întreg cu Creatorul.

Omul abordează Universul, în esență, în două maniere:

(i) Cea numită "*Da'at Ba'alabaitim*" - opinia mulţimii neînsemnate, adică opinia maselor egoiste, şi

(ii) "*Da'at Torah*". Cuvântul "Tora" derivă din cuvântul lumină (*Ohr*, *Ohra'a* - calea spre Creator).

Aceste două abordări sunt absolut contrare una faţă de cealaltă.

Problema este că în timp ce suntem încă în limitele lumii noastre și nu am dobândit încă proprietățile spirituale, nu putem înțelege că cele două abordări ale Universului sunt opuse una celeilalte. Se întâmplă întrucât pe măsură ce omul dobândește proprietățile spirituale, timpul și spațiul se contopesc într-un singur punct pentru el și orice mişcare încetează.

Este atunci când el începe să vadă totul ca fiind absolut static, în jurul lui nepetrecându-se nimic, totul întâmplându-se, însă, în el. Conform stării sale lăuntrice, a calităților sale spirituale și a proprietăților, omul începe să vadă o lume cu totul diferită în jurul lui.

De fiecare dată când în el aceste calități sunt transformate, el vede o imagine complet diferită. Atunci descoperă el că întreaga imagine din jurul lui este de fapt absolut statică și că schimbările au loc numai în interiorul său, în funcție de transformarea proprietăților sale, de organele de primire a informațiilor "externe" (externe – adică iluzorii, pentru că în fapt numai omul se schimbă).

De fapt, în jurul nostru există lumina spirituală statică, amorfă, omogenă, numită "Creatorul". Similar celor cinci simțuri, avem și cinci organe de simţ spirituale: ochii spirituali (vederea), urechile

(auzul), nasul (mirosul), gura (gustul) și mâinile (atingerea). În funcție de calitățile lor, de capacitatea și sensibilitatea lor, vom primi în mod constant impresii diferite de la această lumină spirituală omogenă. Impresia cea mai primitivă este cea pe care o primim astăzi.

Lumina spirituală omogenă este percepută în simțurile noastre; ea formează o tablou cumulativ al Universului în conștiința noastră, pe care noi îl numim "lumea noastră", "această lume". Dacă simțurile noastre se schimbă puțin, adică devin mai puțin contrare față de această lumină, mai apropiate de ea prin proprietățile lor și primesc proprietăți altruiste, atunci vor începe să o perceapă mai corect, mai aproape de cum este în realitate.

Astfel de senzații complexe despre sine însuși prin propriile cinci simțuri îi vor da omului o imagine, care se numește lumea *Asiya*. Lumea *Asiya* nu este decât măsura a senzației corecției sau a disparității față de lumină, față de Creator. Prin urmare, se spune că toate lumile sunt în interiorul omului.

Dacă ne dezvoltăm mai mult simțurile, schimbând egoismul nostru în altruism spiritual, vom primi o imagine și mai corectă a luminii, numită lumea *Yeţira* și așa mai departe. La cel mai înalt nivel, când ne vom corecta în totalitate, vom percepe o imagine nedistorsionată a Luminii Superioare, adică lumina omogenă ne va umple, va pătrunde prin cele cinci simțuri ale noastre și atunci vom simți Creatorul Însuși în toate proprietățile Sale reale, Gândul și dorințele Lui referitoare la noi.

Omul trebuie să ajungă în această stare de adeziune completă cu Creatorul, în timp ce este încă în lumea noastră. Atitudinea omului față de tot ce îl înconjoară, precum și reacțiile sale, sunt dictate de nivelul la care se află, adică totul este determinat de proprietățile sale prezente, parțial corectate și necorectate.

Nu vă puteți schimba atitudinea față de ceea ce se întâmplă și nu veți reacționa diferit până când nu vă veți schimba. Atunci,

proprietățile voastre interioare, îmbunătățite, vă vor câștiga în mod natural o atitudine diferită și mai bună.

Când omul începe să studieze Cabala, i se pare că va putea să avanseze cu ajutorul minții sale raţionale, analizând, cercetând și concluzionând. Unul scrie un rezumat, altul înregistrează lecția - este firesc, pentru că mintea este instrumentul nostru de percepție și analiză a lumii. Cu toate astea, acest lucru este valabil doar în limitele lumii noastre.

De fapt, înţelegerea spirituală se petrece într-un mod diferit. Când omul face un efort, deși intențiile sale sunt absolut egoiste, el atrage asupra sa o emanație sporită a Luminii Înconjurătoare (*Ohr Makif*). Această emanație înconjurătoare este deja îndreptată spre o anume persoană, și nu către mase.

O persoană care studiază conform metodei Cabaliste atrage pentru sine o emanație personală a Luminii Înconjurătoare. Această lumină începe să împingă omul spre spiritualitate; îl "trage" în sus. Acesta este un mod complet diferit: nu cu ajutorul minții; de fapt el este privat de mintea sa pământească: i se trimit puțin câte puțin împrejurări cu care trebuie să se lupte. Lumina îl forțează să acționeze; îl "aruncă" dintr-o o parte în alta, de la o împrejurare la alta, pentru a trezi noi senzații în el, pentru a-l pregăti să simtă spiritualitatea.

Emanarea Luminii Înconjurătoare se intensifică și începem să ne simțim mai răi. De ce? Simțim că există ceva în exterior, mai puternic și mai bun, care nu poate intra în noi. Astfel, trăim experinţa unor perioade de depresie. De fapt, aceasta înseamnă că motivul real al acestor depresii este acela că primim de Sus o emanație mai puternică.

Omul nu poate prezice în nici un fel cu propria minte nivelul următor în dezvoltarea sa spirituală. Posibilitatea de a controla cumva conştient stările spirituale dispare (de fapt, ele nu sunt încă spirituale). Într-adevăr, totul se petrece pentru a-l aduce pe om să

ia parte cu mintea lui pământească, pentru a-l lăsa să dobândească o altfel de minte: anume credința deasupra rațiunii. Se numește "a intra în *Ibur*" (a intra în starea de embrion) al unui *Parţuf* spiritual superior.

Asta se poate face numai atunci când omul își obnubilează complet proprietățile intelectuale, analitice aparținând acestei lumi. El se predă în totalitate Forței Superioare și dorește să fie complet inclus în ea. Masele evită această abordare. În Cabala, atunci când omul evoluează prin credință deasupra rațiunii, el controlează mai întâi ceea ce se întâmplă cu el și apoi în mod conștient îşi închide mintea.

Masele există în credință sub rațiune. Cartea *Zohar* îi numește "*Domem de Kduşa*". "*Domem*" înseamnă "neanimat", "fără viață", "*Kduşa*" înseamnă "sfânt", adică "nivelul neanimat sfânt". Ce inseamna asta? Există cinci niveluri în Univers:

- neanimat (mineral)
- vegetal
- animat (animal)
- uman
- și încă un nivel, cel mai înalt - cel **Divin**.

Acestea sunt cele cinci niveluri ale naturii. În lumea spirituală, conform acestei diviziuni, există și cinci niveluri de dezvoltare a proprietăților interioare ale omului.

Care este sensul celui mai de jos nivel “spiritual neanimat"? Poţi să te afli în aceeași stare statică, "neanimată", una similară cu "viața minerală" din natură, poate chiar o piatră. Acest lucru se datorează faptului că aţi fost creaţi aşa și vi s-a spus cum trebuie făcut totul.

Omul face totul la un nivel "neanimat" (mineral), fără a avea propria atitudine, fără a avea o intenție spirituală personală, îndeplinind numai anumite acțiuni spirituale care corespund

legilor spirituale, dar le face "mecanic", fără a implica propriul "sine".

În lumea spirituală are loc o interacțiune între sufletul omului și Creator. Interacțiunea generală dintre om și Creator este împărțită în 620 de acțiuni diferite, numite porunci, 620 de legi, acțiuni spirituale pe care omul le îndeplinește atunci când trece prin toate nivelurile, începând de la lumea noastră și terminând cu nivelul adeziunii complete cu Creatorul.

Există 620 de niveluri care ne separă de Creator, fiecare fiind depășit de împlinirea unei anumite acțiuni spirituale, care se numește o poruncă (o lege sau o condiție).

Această acțiune spirituală este împlinită numai de intenția omului sau mai degrabă prin schimbarea intenției sale de la "pentru sine" la "pentru Creator". Dimensiunea intenției altruiste cu care omul efectuează acțiunea este determinată de nivelul spiritual pe care l-a dobândit.

Dacă executăm toate cele 620 de acțiuni spirituale, numai în mod mecanic, fără a corecta intenția, la fel ca și masele, atragem o Lumină Înconjurătoare care menține aceste mase în așa fel încât să păstreze "natura neanimată" într-o anumită formă. Această lumină îi inspiră să continue să facă ceea ce au fost învățați, dar nu îi mișcă înainte, nu îi transformă dintr-o "natura neanimată" din punct de vedere spiritual într-una "vegetală".

Pentru a trece de la "natura neanimată" spiritual la cea "vegetală" spiritual, trebuie să avem metoda specială pe care o studiem aici. Momentul în care omul trece acest prag și devine "vegetal" din punct de vedere spiritual, el a pătruns deja în lumea spirituală. Mai târziu, atunci când își dezvoltă pentru prima dată natura vegetală, adică dacă îndeplinește anumite acțiuni spirituale, își corectează în mod constant intențiile și astfel îndeplineşte, poate, 100 de precepte, ele se referă la nivelul spiritual vegetal. Apoi, dacă execută 100-150 precepte, acestea se referă la nivelul spiritual

animal. După efectuarea a 200-300 de precepte, ne referim la stratul spiritual uman. Preceptele rămase aparțin stratului Divin, *Keter*. Această schema este data numai cu titlu ilustrativ, nu ca un exemplu specific.

Toate nivelurile spirituale, de la zero la 620, se bazează pe principiul că omul se schimbă în plan interior, se îmbunătățește încontinuu, devine din ce în ce mai asemănător cu Creatorul, până când nu mai există nicio diferență față de acesta.

Totuși, la nivelul nostru cel mai de jos, putem observa poruncile doar mecanic. Acțiunea mecanică nu ne va permite niciodată să trecem de la nivelul " spiritual mineral" la cel "vegetal". Numai cu ajutorul Înţelepciunii Cabala poţi depăşi nivelul. Această metodă atrage asupra noastră Lumina Înconjurătoare specială și ne scoate din această lume, transformând o “piatră" într-o "plantă".

Omul se naște ca orice alt animal din această lume și nu există nimic spiritual în el. Singurul lucru pe care îl poți spune despre om, cu toată "încâlceala" pe care o poți căpăta din toate tipurile de învățături orientale, este că toate acestea aparțin nivelului interior "mental" (să-i punem așa), nivelul unui animal numit "Omul lumii noastre". Aceste "înțelepciuni" diferite vorbesc despre forțele care însoțesc trupul, corpul nostru fizic.

Aurele, chakrele, etc. toate există, dar sunt structuri biologice, bioenergetice ale trupului uman. Și animalele le posedă; de regulă, ele sunt chiar mai sensibile la bio- și psiho-câmpuri decât omul. Oricine poate dezvolta aceste abilități.

Toate acestea se referă la trup, corpul fizic, însă știința nu a urmat această cercetare. În zilele noastre a început să se dezvolte mai mult dar multe lucruri nu sunt încă clare şi, în principiu, toate acestea sunt supuse testelor și cercetărilor pe o bază absolut științifică, care nu implică corecții spirituale ale omului însuși. Desigur, omul influențează moral aceste domenii, dar rămâne

totuși un egoist, sau mai degrabă un altruist egoist (dăruiește de dragul lui).

Astfel, omul se naște cu toate aceste dispoziții mentale, pe care le poate dezvolta. Există doar o singură specificitate în plus: în afară de dorințele egoiste, omului i se poate da doar o dorință mai mare, care nu există în lumea noastră. Aceasta este dorința de a dărui, care este o dorință spirituală. Se numește "*Nekuda she baLev*" (un punct în inimă).

Mai târziu vom examina modul în care este inserată într-o inimă umană. De fapt, ea este inserată în "eul" egoist al omului, ceea ce înseamnă că întregul nostru organism este construit pe "sinele" nostru egoist. Dintr-o dată însă un punct, un embrion al "sinelui" spiritual, altruist pătrunde în egoism. În principiu, acest punct nu are nimic de-a face cu omul, el fiind o creatură total egoistă.

Din punct de vedere biologic, omul este foarte asemănător cu animalele. El diferă de ele numai prin acest "punct negru". De ce i se spune "negru"? Nu este spiritual? Întrucât punctul nu este încă umplut de lumină. Cu ajutorul Înţelepciunii Cabala, atunci când Lumina Înconjurătoare individuală începe să strălucească, ea luminează acest "punct negru" și astfel acesta începe să simtă tensiune, disparitatea dintre el și lumină.

Continuând să studieze, omul începe treptat să dezvolte acest punct: punctul se extinde până se formează în el zece *Sfirot*. De îndată ce există primele zece *Sfirot* în "punctul negru", acestea sunt incluse în structura *Parţuf*-ului spiritual cel mai înalt; asta se numeşte aşadar *Ibur*" (concepția). Acest punct este un embrion al sufletului. Primele 10 *Sfirot* dobândite de om sunt numite sufletul, vasul sufletului. Lumina care le umple este numită "lumina sufletului".

Omul ar trebui să dezvolte acest punct până la un nivel care să-i permită să-și transforme toate proprietățile egoiste în altele altruiste. Un "punct negru" începe să "se umfle", pe măsură ce omul

adaugă egoismul la el și îl transformă în altruism. Acest punct este *Sfira Keter*. În afara lui, cu ajutorul egoismului suplimentar, încep să se dezvolte cele 10 *Sfirot*. Cu cât omul adaugă mai mult egoism la el, cu atât mai mai mare va fi *Kli*-ul spiritual, numit "suflet", pe care îl primește.

Totuşi, dacă acest lucru nu se întâmplă, atunci când omul s-a născut animal, el va muri. Pe de altă parte, dacă și-a dezvoltat chiar şi numai un pic *Kli*-ul spiritual, deși nu a ajuns în lumea spirituală și dacă a fost influențat de lumina spirituală, acesta rămâne în el pentru totdeauna. Deoarece această calitate nou formată nu se referă la trup, nu moare odată cu el, ci se referă la "punctul negru", care este spiritual, adică etern. Aşadar, lucrarea aceasta, efortul acesta nu este pierdut.

Cum poţi face din acest punct măcar 10 *Sfirot* dintre cele mai mici? Să presupunem că luăm un gram din egoismul nostru și îi dăm un ecran. Egoismul plus ecranul combinate cu acest punct ne dau cel mai mic *Kli* spiritual. Nu este nevoie de un ecran în ceea ce privește "punctul negru", deoarece omul îl primește de Sus.

Acum, să ne întoarcem la problema liberului arbitru. În cartea lui Baal HaSulam, "*Pri Haham. Igrot* ", este scris: "Așa cum am spus deja în numele lui Baal Shem Tov, înainte de a efectua o acțiune spirituală (referindu-se la o poruncă), nu este nevoie să ne gândim la Providența personală a Creatorului, ci dimpotrivă , omul trebuie să spună: "Dacă nu mă ajut eu pe mine, atunci cine o va face?".

Totuși, după ce a încheiat această acțiune cu încrederea absolută că totul depinde numai de el și că Creatorul nu există deloc, el trebuie să-şi adune gândurile și să creadă că el a efectuat această acțiune spirituală nu prin propriile sale eforturi, ci doar datorită prezenței Creatorului, deoarece aceasta a fost intenția Lui inițială.

Omul ar trebui, de asemenea, să acționeze în mod similar în procedurile obișnuite, de zi cu zi, deoarece spiritualul și

pământescul sunt asemănătoare. Așa că, înainte ca omul să plece acasă pentru a câștiga ceea ce trebuie să câștige în timpul zilei, el trebuie să-şi anuleze complet gândul Providenței personale a Creatorului, spunându-şi: " Dacă nu mă ajut eu pe mine, atunci cine o va face?", şi să facă exact ceea ce fac şi restul oamenilor care își câştigă viața în această lume.

Seara, însă, atunci când se întoarce acasă cu ceea ce a câștigat, el nu ar trebui în nici un caz să creadă că a câștigat prin propriile sale eforturi, ci să creadă că dacă nu ar fi plecat de acasă de loc, ar fi avut același lucru. De vreme ce Creatorul a planificat în avans cât de mult a trebuit să câștige în acea zi, seara ar fi trebuit să primească oricum acelaşi câştig.

În ciuda faptului că, în mintea noastră, aceste două abordări ale aceleiași acțiuni se contrazic reciproc și atât mintea, cât şi inima noastră nu o percep ca atare, omul trebuie să o creadă oricum. Ni se pare o situaţie contradictorie, pentru că proprietățile noastre sunt contrare Creatorului și nu au intrat încă în spațiul spiritual, unde toate contrariile se unesc într-un singur întreg și toate contradicțiile dispar, "se topesc" în Unitate.

Există Providența Divină numită *HaVaYaH* - care înseamnă că Cel care controlează totul este Creatorul şi omul nu poate participa în nici un fel la acest control, iar toate gândurile, dorințele, acțiunile sale etc. îi sunt date din afară. Apoi este Providența Divină numită "*Elokim*" având *Gematria* (valoarea numerică a literelor și cuvintelor ebraice) egală cu "*Teva*" (natura). Aceasta este Providența prin natură, când omul, indiferent de controlul absolut al Creatorului, acționează conform naturii sale.

Dacă omul încearcă să combine în el aceste două tipuri de Providență (deși nu se potrivesc în mintea sa și nici în inima sa, el se duce deasupra minții sale), aceste încercări duc în cele din urmă la unirea lor și el vede că nu există nici o contradicție. Cu toate acestea, până când să ajungem la o astfel de unitate, vom pune

aceeași întrebare tot timpul: cine a făcut asta - Creatorul sau eu? Mai mult, nu există nici o manieră de a renunța la aceste întrebări până când nu ajungem la nivelul în care *HaVaYaH - Elokim* să concure; atunci am putea înțelege.

Aici vorbim despre atitudinea omului față de acțiune. Înainte de a acționa, omul decide conștient să se afle sub controlul lui *Elokim*; aceasta îi oferă posibilitatea de a-și analiza acțiunile și atitudinea sa față de ele. În acest fel, el juxtapune aceste două sisteme și își aduce "sinele" la a se asemăna cu Creatorul, încontinuu amintindu-şi de existența lor.

Dacă omul uită sau nu ştie de existența celor două sisteme, el este influențat numai de natură (*Elokim*), nu şi de Providența personală a Creatorului (*HaVaYaH*). Fără a juxtapune aceste două sisteme, acceptând doar unul dintre ele (fie El controlează totul, fie eu), pare că fie Creatorul, fie omul nu există. Evoluţia omului către Creator este posibilă numai atunci când el poate combina în sine, forțat, aceste două sisteme providențiale înaintea fiecărei acțiuni.

> *12) Îți voi da un exemplu din lumea noastră. Să presupunem că un om se ascunde de străini, astfel încât nimeni să nu-l poată vedea sau să-l simtă, dar nu se poate ascunde de el însuși. La fel se întâmplă şi cu cele 10 Sfirot pe care le numim Keter, Hohma, Bina, Hesed, Gvura, Tiferet, Neţah, Hod, Yesod și Malhut. Ele nu sunt decât 10 voaluri în spatele cărora ascunde lumea Ein Sof. Sufletele vor trebui să primească în viitor orice lumină le este transferată de cele 10 Sfirot din lumea Ein Sof.*

Reține bine, există Infinitatea, cele 10 ecrane ascunse, și sufletele.

Dacă un suflet se află în spatele celor 10 "învelişuri", el nu simte deloc lumea Infinitului (*Ein Sof*). Pe măură ce sufletul "scoate" aceste "învelişuri", el se apropie de lumea *Ein Sof* și începe să o simtă tot mai mult.

Măsurile simţirii lumii *Ein Sof* sunt numite lumi - *Adam Kadmon*, *Aţilut*, *Bria*, *Yeţira*, *Asiya* - sau trepte ale scării spirituale, 620 niveluri, 125 niveluri, 10 niveluri, *Sfirot*. Nu are importanţă cum le spunem; calea și distanța sunt aceleași.

Sufletele dobândesc proprietățile luminii în funcție de cât de mult primesc din aceasta şi de la ce nivel al celor zece *Sfirot*, indiferent de "învelişul" în spatele căruia se întâmplă să se afle. Lumina din interiorul celor 10 *Sfirot* este absolut omogenă și statică la toate nivelurile lumilor, în timp ce sufletele care primesc sunt împărțite în 10 niveluri, corespunzând proprietăților denumirilor acestor niveluri.

Aceasta înseamnă că Creatorul este indivizibil și neschimbat în Infinitate. Aflându-se la unul dintre niveluri, sufletul primește prin ecranele-ascunderi ale Creatorului și, firește, primește deja lumina distorsionată.

Fiecare dintre aceste nume - *Keter*, *Hohma*, *Bina*, *Hesed*, *Gvura*, *Tiferet*, *Neţah*, *Hod*, *Yesod* și *Malhut* - înseamnă o anumită proprietate, care ascunde și în același timp dezvăluie. Pe de o parte, fiecare nume vorbește despre cât de mult îmi ascunde Creatorul şi, pe de altă parte, vorbește despre cât de mult mi-L dezvăluie pe Creator dacă urc la acel nivel. Acestea sunt două direcții contradictorii - măsura ascunderii și măsura revelării.

Toate aceste ecrane de ascundere despre care vorbim acum acționează numai în lumea Bria și mai jos de ea, pentru că sufletele care primesc această lumină sunt doar în aceste trei lumi Bria, Yeţira și Asiya.

Ce inseamna asta? Sufletele pot fi chiar mai înalte decât lumile lui *Bria*, *Yeţira* și *Asiya*, dar numai pe măsură ce se înalță cu aceste lumi. Cu alte cuvinte, sufletele sunt întotdeauna în aceste trei lumi. Noțiunea de "ascensiune a lumilor" înseamnă că, dacă omul părăsește această lume, el poate fi în lumea *Asiya*, apoi în lumea *Yeţira*, apoi în lumea *Bria*, dar el nu poate să urce mai sus de lumea *Bria*. Dacă urcă, el o face numai în interiorul acestor lumi. Prin

eforturile sale, face ca aceste lumi să urce cu el. Aceste lumi sunt acoperirea lui. Cu aceste lumi se urcă la *Aţilut* și apoi la lumea *Ein Sof*.

În lumile Adam Kadmon și Aţilut, sufletele există numai în Gând, fiind inseparabile față de Creator. De aceea, aceste 10 "învelişuri" acționează numai în cele 10 Sfirot din lumea Bria, Yeţira și Asiya. Cu toate acestea, chiar și în aceste lumi cele 10 " învelişuri" sunt considerate absolut divine, în jos până la sfârșitul lumii Asiya.

Nu există nicio distincție între Sfirot și Creator, întocmai precum înainte de toate restricțiile. Diferența este doar în Kelim din care sunt constituite cele 10 Sfirot, deoarece în lumile Adam Kadmon și Aţilut, puterea celor zece Sfirot nu s-a manifestat încă suficient, întrucât aceste 10 Sfirot sunt doar într-un Gând. Ale lor Kelim încep să-și exprime puterea de ascundere numai în lumile Bria, Yeţira și Asiya.

Cu toate acestea, datorită "învelişurilor", lumina din aceste 10 *Sfirot* rămâne neschimbată, după cum s-a spus: "Niciodată nu mă schimb, - spune Creatorul despre El Însuși, - Eu sunt omniprezent și «Mă schimb» numai în ochii omului, în funcţie numai de capacitatea lui de a Mă simți și de gradul de corectare a proprietăților sale, a ochilor lui".

13) Pot să apară unele întrebări: dacă nu există nici o manifestare a sufletelor care primesc lumina în lumile Adam Kadmon și Aţilut, atunci de ce sunt 10 Sfirot acolo, 10 Kelim? Pentru ce există lumile Adam Kadmon și Aţilut, dacă nu există suflete acolo? Dacă aceste lumi nu ascund sau nu restricţionează nimic, atunci care este rolul lor? De asemenea, dacă restricţionează lumina prin diferite măsuri, atunci pentru cine se face asta? Există două răspunsuri:

a) Toate lumile și Sfirot trebuie să se dezvolte în acest fel.

b) În viitor, sufletele trebuie să primească de la cele 10 Sfirot din lume Adam Kadmon și Aţilut, datorită ascensiunii lumilor Bria, Yeţira și Asiya către Aţilut și apoi către Adam Kadmon. De aceea, trebuie să existe trepte, locuri pregătite în avans în aceste lumi, astfel încât lumile Bria, Yeţira și Asiya să poată urca acolo, să pătrundă în ele și să primească o mai mare revelare a Creatorului.

Altfel, un suflet nu poate să urce; el poate face acest lucru numai cu lumile *Bria*, *Yeţira* și *Asiya*, pentru că așa vor trebui sufletele să urce acolo, iar aceste lumi vor străluci asupra sufletelor în acel moment. Apoi, fiecare dintre ele va primi nivelul său din aceste 10 *Sfirot*.

14) Astfel, vedem că Înţelepciunea Cabala vorbește despre toate lumile și nivelurile, despre tot, dar nu despre Creator. Se referă la Kelim, vasele care măsoară stările de ascundere pentru suflete, astfel încât ulterior să poată primi lumina din lumea Ein Sof în funcție de nivelurile lor. Toate aceste voaluri de ascundere le afectează numai pe acelea care ar trebui să primească lumina și nu pe Cel Unic care, ca Sursă, se ascunde în spatele lor, ceea ce înseamnă că nu-L influențează pe Creator.

Lumile sunt niveluri ca filtrele fără viață din lumea noastră; ele împiedică lumina, dar contrar sufletelor vii, ele nu pot lua parte în mod conștient la procesul de comunicare cu Creatorul. *Sfira* (ecranul, lumea) este un dispozitiv fără viață pentru ascunderea față de suflete a luminii spirituale. Ce fel de dispozitiv este acesta? Am vorbit deja despre asta - acest dispozitiv din interiorul nostru este egoismul nostru.

15) Prin urmare, putem diviza aceste Sfirot și Parţufim în trei părți: Esența Creatorului, vasele și lumina. Nu avem nici un fel de înțelegere sau simțire a Creatorului însuși, nici în senzațiile noastre, nici în mintea noastră.

Există întotdeauna două proprietăți opuse în vase, "ascunderea" și "revelarea", întrucât vasul Îl ascunde mai întâi pe Creator, astfel încât aceste 10 vase, numite cele 10 Sfirot, reprezintă nivelurile de ascundere ale Creatorului. Cu toate acestea, după ce sufletele sunt corectate, în funcție de condițiile spirituale dictate de către cele 10 Sfirot, aceste niveluri de ascundere se transformă în niveluri de revelare, de dobândire a Creatorului.

Astfel, se constată că vasele constau din două proprietăți contradictorii una față de cealaltă, iar gradul de revelare în interiorul vasei (om, suflet) este același cu gradul de ascundere. Pe cât de grosier este vasul (sufletul), adică, cu cât îl ascunde mai mult pe Creator și cu atât mai egoist devine el în procesul de corectare, cu atât mai puternică este lumina care se revelează în el la sfârșitul corecției. Aşadar, aceste două proprietăți opuse sunt de fapt doar una singură.

Lumina din interiorul Sfirot este o măsură a luminii Creatorului primită de suflete în funcție de proprietățile corectate. Totul iese din Creator: ambele vase și lumina care le umple. Prin urmare, în interiorul celor 10 recipiente există întotdeauna 10 lumini, adică 10 niveluri de revelare în funcție de proprietățile vaselor.

Nu putem distinge între Creator și lumina Lui. În afara vasului, El este imperceptibil, imposibil de înțeles. Putem dobândi numai ceea ce intră în Kelim, proprietățile noastre corectate. Înțelegem numai ceea ce vine de la El, ceea ce îmbracă vasele noastre, adică proprietățile noastre formate din 10 Sfirot. Prin urmare, ceea ce percepem în Creator numim lumină, deși este o senzație subiectivă în interiorul proprietăților corectate ale sufletelor noastre.

Vasul simte că există independent, dar aceasta este o iluzie. Ce putem înțelege despre Creator? Descoperim proprietatile noastre

corectate. Conform cu numele cu care le denumim, bunătate, milă etc., atribuim aceste proprietăți Creatorului. Scopul Creației, gradul unității noastre cu Creatorul, se găseşte în asemănarea absolută cu El, în revelarea întregii măreții, eternității și perfecțiunii Lui.